

USTAWA**z dnia 19 grudnia 2003 r.****o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu
oraz rynku suszu paszowego¹⁾****Rozdział 1
Przepisy ogólne****Art. 1.**

1. Ustawa określa:

- 1) zadania i właściwość jednostek organizacyjnych i organów w zakresie określonej przepisami Unii Europejskiej organizacji rynków:
  - a) owoców i warzyw,
  - b) chmielu,
  - c) suszu paszowego;
- 2) organizację rynku tytoniu, w tym warunki i tryb udzielania płatności uzupełniającej, o której mowa w przepisach rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniającego rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001 (Dz.Urz. UE L 270 z 21.10.2003, str. 1, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 40, str. 269, z późn. zm.), w zakresie produkcji surowca tytoniowego.

2. Do organizacji rynków, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów o ochronie konkurencji.

3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych ogłosi, w drodze obwieszczenia, wykaz przepisów Unii Europejskiej, o których mowa w ust. 1 pkt 1.

---

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 29 listopada 2000 r. o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego, ustawę z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych i ustawę z dnia 27 lipca 2002 r. o organizacji rynku przetworów owocowych i warzywnych.

Opracowano na podstawie: Dz.U. z 2003 r. Nr 223, poz. 2221, z 2004 r. Nr 42, poz. 386, Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 10, poz. 64, Nr 14, poz. 115, Nr 141, poz. 1182, Nr 175, poz. 1462, z 2006 r. Nr 66, poz. 473, Nr 92, poz. 638, Nr 245, poz. 1774, z 2007 r. Nr 56, poz. 366.

Art. 1a.

Zadania marszałka województwa określone w niniejszej ustawie są zadaniami z zakresu administracji rządowej.

Art. 1b.

Do postępowania w sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnych stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że ustawa albo przepisy wymienione w art. 1 ust. 1 pkt 1 stanowią inaczej.

Rozdział 2**Rynki owoców i warzyw****Art. 2.**

1. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej marszałek województwa wydaje decyzje w sprawach:
  - 1) wstępnego uznania grupy producentów owoców i warzyw, zwanej dalej „grupą producentów”, i zatwierdzenia planu dochodzenia do uznania tej grupy za organizację producentów owoców i warzyw, zwaną dalej „organizacją producentów”;
  - 2) zmian do zatwierdzonego planu dochodzenia do uznania wstępnie uznanej grupy producentów za organizację producentów, zwanego dalej „planem dochodzenia do uznania”;
  - 3) uznania organizacji producentów i ich zrzeszeń;
  - 4) uznania ponadnarodowych organizacji producentów i ich zrzeszeń;
  - 5) cofnięcia:
    - a) wstępnego uznania grupy producentów,
    - b) uznania organizacji producentów i ich zrzeszeń,
    - c) uznania ponadnarodowych organizacji producentów i ich zrzeszeń.
2. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej marszałek województwa :
  - 1) przeprowadza kontrole w zakresie spełniania warunków:
    - a) wstępnego uznania grupy producentów i zatwierdzenia planu dochodzenia do uznania,
    - b) zmian do zatwierdzonego planu dochodzenia do uznania,
    - c) uznania organizacji producentów i ich zrzeszeń,
    - d) uznania ponadnarodowych organizacji producentów i ich zrzeszeń;
  - 2) współpracuje z właściwymi władzami państw członkowskich Unii Europejskiej w zakresie uznawania i kontroli ponadnarodowych organizacji producentów i ich zrzeszeń.
3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych jest organem wyższego stopnia w stosunku do marszałka województwa w sprawach, o których mowa w ust. 1.

Art. 3.

1. Marszałek województwa przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych, Prezesowi Agencji Rynku Rolnego, zwanej dalej „Agencją”, Prezesowi Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, zwanej dalej „Agencją Restrukturyzacji”, oraz Głównemu Inspektorowi Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, zwanemu dalej „Głównym Inspektorem”, informacje o:
  - 1) dacie wydania decyzji o wstępnym uznaniu grupy producentów i okresie realizacji zatwierdzonego planu dochodzenia do uznania,
  - 2) wydaniu decyzji, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2-5– w terminie 7 dni od dnia wydania decyzji.
2. Marszałek województwa przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych informacje o:
  - 1) wynikach kontroli, o których mowa w art. 2 ust. 2 pkt 1,
  - 2) których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 7– na formularzu udostępnionym przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych.

Art. 4.

1. Wniosek o wydanie decyzji, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1, zawiera:
  - 1) nazwę, określenie siedziby i adres wnioskodawcy;
  - 2) kategorię lub kategorie produktów określonych przepisami Unii Europejskiej, ze względu na które wnioskuje się o wstępne uznanie;
  - 3) informacje o liczbie członków oraz wartości produktów wytworzonych przez członków grupy producentów i sprzedanych w roku poprzedzającym rok złożenia wniosku.
2. Do wniosku dołącza się:
  - 1) dokument urzędowy potwierdzający, że wnioskodawca jest osobą prawną, oraz wskazujący organy i osoby uprawnione do reprezentowania wnioskodawcy;
  - 2) statut albo umowę grupy producentów;
  - 3) dokumenty potwierdzające informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 3;
  - 4) plan dochodzenia do uznania pozytywnie zaopiniowany przez dyrektora oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji właściwego ze względu na siedzibę grupy producentów.

Art. 5.

1. Wniosek o wydanie decyzji, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2, składa się w terminie do 3 miesięcy przed rozpoczęciem kolejnego kwartału rocznego okresu realizacji planu dochodzenia do uznania.
2. Wniosek zawiera:
  - 1) nazwę, określenie siedziby i adres wnioskodawcy;

- 2) określenie proponowanych zmian w planie dochodzenia do uznania wraz z uzasadnieniem.

3. Do wniosku dołącza się:

- 1) dokumenty potwierdzające aktualny stan realizacji planu dochodzenia do uznania;
- 2) pozytywną opinię dyrektora oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji Własności ze względu na siedzibę grupy producentów, dotyczącą proponowanych zmian w planie dochodzenia do uznania;
- 3) dokument urzędowy wskazujący organy i osoby uprawnione do reprezentowania wnioskodawcy.

Art. 6.

1. Wniosek o wydanie decyzji, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 3 i 4, zawiera:

- 1) nazwę, określenie siedziby i adres wnioskodawcy;
- 2) wykaz organizacji producentów tworzących zrzeszenie;
- 3) kategorię lub kategorie produktów określonych przepisami Unii Europejskiej, ze względu na które organizacja producentów wnioskuje o uznanie;
- 4) informacje o liczbie członków organizacji producentów oraz wartości produktów wytworzonych przez członków organizacji producentów i sprzedanych w roku poprzedzającym rok złożenia wniosku.

2. Do wniosku dołącza się:

- 1) statut albo umowę organizacji producentów;
- 2) umowę o utworzeniu zrzeszenia organizacji producentów określającą przedmiot i zakres jego działania;
- 3) kopię decyzji o uznaniu organizacji producentów tworzących zrzeszenie;
- 4) dokument urzędowy potwierdzający, że wnioskodawca jest osobą prawną, oraz wskazujący organy i osoby uprawnione do reprezentowania wnioskodawcy.

Art. 7.

1. Marszałek województwa opracowuje roczny plan przeprowadzania kontroli, o których mowa w art. 2 ust. 2 pkt 1.
2. Marszałek województwa może powierzyć przeprowadzenie kontroli, o których mowa w art. 2 ust. 2 pkt 1, jednostkom organizacyjnym dysponującym odpowiednimi warunkami organizacyjnymi, kadrowymi i technicznymi określonymi na podstawie ust. 11 pkt 2.
3. Czynności kontrolne są wykonywane przez osoby posiadające imienne upoważnienie wydane przez marszałka województwa.
4. Upoważnienie zawiera wskazanie osoby upoważnionej do wykonywania czynności kontrolnych, ich miejsce i zakres oraz podstawę prawną do ich wykonywania.

5. Przed przystąpieniem do czynności kontrolnych osoba upoważniona do ich wykonywania jest obowiązana okazać imienne upoważnienie.
6. Osoby upoważnione do wykonywania czynności kontrolnych mają prawo do:
  - 1) wstępu na teren nieruchomości, obiektu, lokalu lub ich części należących do grupy producentów, organizacji producentów, zrzeszenia organizacji producentów lub ich członków i służących do prowadzenia działalności przez tę grupę, organizację, zrzeszenie lub ich członków;
  - 2) żądania pisemnych lub ustnych informacji związanych z przedmiotem kontroli;
  - 3) wglądu do dokumentów związanych z przedmiotem kontroli, sporządzania z nich odpisów, wyciągów lub kserokopii oraz zabezpieczania tych dokumentów.
7. Osoba wykonująca czynności kontrolne sporządza z tych czynności protokół.
8. Protokół podpisuje osoba wykonująca czynności kontrolne oraz kontrolowany.
9. W przypadku odmowy podpisania protokołu przez kontrolowanego protokół podpisuje tylko osoba wykonująca czynności kontrolne, dokonując w protokole stosownej adnotacji o tej odmowie.
10. W przypadku gdy kontrolowany nie zgadza się z ustaleniami zawartymi w protokole, może, w terminie 14 dni od dnia doręczenia protokołu, zgłosić odpowiednio marszałkowi województwa albo jednostce organizacyjnej przeprowadzającej kontrolę umotywowane zastrzeżenia do ustaleń zawartych w protokole.
11. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia:
  - 1) wzór imiennego upoważnienia do wykonywania czynności kontrolnych, mając na względzie ujednolicenie informacji zawartych w upoważnieniu;
  - 2) warunki organizacyjne, techniczne i kadrowe, jakie powinny spełniać jednostki organizacyjne, którym można powierzyć przeprowadzenie kontroli, mając na względzie zapewnienie wykonywania ich w jednolity sposób na obszarze całego kraju.

Art. 8.

1. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia:
  - 1) warunki przystąpienia osób prawnych i osób fizycznych niebędących producentami owoców i warzyw do organizacji producentów, mając na względzie zapewnienie ochrony interesów producentów owoców i warzyw,
  - 2) warunki wstępnego uznawania grup producentów oraz uznawania organizacji producentów,
  - 3) warunki i wymagania, jakie powinny spełniać plany dochodzenia do uznania,
  - 4) warunki, zgodnie z którymi organizacja producentów może zlecać zrzeszeniom organizacji producentów lub innym jednostkom organizacyjnym realizację zadań, o których mowa w przepisach Unii Europejskiej,
  - 5) warunki wypowiedzenia członkostwa w organizacji producentów- mając na uwadze prawidłowe funkcjonowanie wstępnie uznanych grup producentów, organizacji producentów i zrzeszeń organizacji producentów oraz wy-

korzystanie pomocy finansowej i możliwość nadzorowania wydatkowania środków finansowych.

2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych powiadamia Komisję Europejską o:
  - 1) dacie wydania decyzji o wstępnym uznaniu grupy producentów i okresie realizacji zatwierdzonego planu dochodzenia do uznania;
  - 2) decyzjach marszałka województwa, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 3-5;
  - 3) obowiązujących w Rzeczypospolitej Polskiej wymaganiach dotyczących:
    - a) minimalnej liczby członków i minimalnej wartości produktów sprzedanych niezbędnych do wstępnego uznania grupy producentów i uznania organizacji producentów,
    - b) warunków, zgodnie z którymi organizacja producentów może zlecać zrzeczeniom organizacji producentów lub innym jednostkom organizacyjnym realizację zadań, o których mowa w przepisach Unii Europejskiej,
    - c) warunków przystąpienia osób prawnych i osób fizycznych niebędących producentami owoców i warzyw do organizacji producentów,
    - d) zapobieżenia powstawaniu dominującego wpływu jednego lub więcej członków organizacji producentów w zakresie zarządzania tą organizacją i jej funkcjonowania.

Art. 9.

1. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej dyrektor oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji, właściwy ze względu na siedzibę wstępnie uznanej grupy producentów, organizacji producentów albo zrzeczenia organizacji producentów, wydaje decyzje w sprawach:
  - 1) zatwierdzenia organizacji producentów albo zrzeczeniu organizacji producentów:
    - a) programu operacyjnego albo jego zmiany,
    - b) corocznie:
      - wysokości funduszu operacyjnego oraz wysokości wydatków na działania zatwierdzone w programie operacyjnym albo ich zmiany,
      - wysokości pomocy finansowej ze środków pochodzących z Unii Europejskiej albo jej zmiany;
  - 2) zatwierdzenia częściowego programu operacyjnego zrzeczeniu organizacji producentów;
  - 3) przyznania wstępnie uznanej grupie producentów pomocy finansowej na:
    - a) pokrycie kosztów związanych z utworzeniem grupy producentów i prowadzeniem działalności administracyjnej,
    - b) pokrycie części kwalifikowanych kosztów inwestycji ujętych w zatwierdzonym planie dochodzenia do uznania;
  - 4) przyznania organizacji producentów albo zrzeczeniu organizacji producentów pomocy finansowej na:
    - a) realizację zatwierdzonego programu operacyjnego,

- b) dofinansowanie funduszu operacyjnego;
  - 5) przyznania rekompensaty finansowej z tytułu nieprzeznaczenia owoców i warzyw do sprzedaży;
  - 6) corocznego rozliczania środków finansowych, o których mowa w pkt 4;
  - 6a) corocznego rozliczania środków finansowych w ramach rekompensaty finansowej, o której mowa w pkt 5, dokonywanego w terminie miesiąca od dnia zakończenia roku handlowego;
  - 7) przyznania zryczałtowanej kwoty kosztów transportu, pakowania i sortowania owoców lub warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży, w przypadku bezpłatnej dystrybucji;
  - 8) zwolnienia zabezpieczenia wniesionego przed wypłatą pomocy finansowej, o której mowa w pkt 4 lit. a;
  - 9) (uchylony);
  - 10) wymierzenia kary pieniężnej lub zastosowania innych sankcji;
  - 11) wymierzania, na wniosek Prezesa Agencji, kar pieniężnych jednostkom organizacyjnym, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 1 lit. a i b.
2. Dyrektor oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji opiniuje plan dochodzenia do uznania grupie producentów ubiegającej się o wstępne uznanie - w terminie miesiąca od dnia złożenia tego planu.
3. Odwołanie od decyzji, o których mowa w ust. 1 pkt 1-8, nie wstrzymuje ich wykonania.
4. Do egzekucji należności wynikających z decyzji, o których mowa w ust. 1 pkt 9 i 10, stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.
5. Wnioski o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1 pkt 1-8, zawierają:
- 1) nazwę, określenie siedziby i adres wnioskodawcy;
  - 2) numer identyfikacyjny nadany na podstawie przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności;
  - 3) w przypadku decyzji, o których mowa w ust. 1 pkt 3, 5 i 7:
    - a) numer rachunku bankowego, na który mają być przekazane środki finansowe,
    - b) kwotę wnioskowanej pomocy finansowej albo kwotę wnioskowanej rekompensaty;
  - 4) w przypadku decyzji, o których mowa w ust. 1 pkt 4:
    - a) numer rachunku bankowego utworzonego do obsługi funduszu operacyjnego,
    - b) kwotę wnioskowanej pomocy finansowej
  - 5) w przypadku decyzji, o których mowa w ust. 1 pkt 5 i 7, wskazanie miesiąca albo miesięcy, w których nie przeznaczono owoców i warzyw do sprzedaży.
6. Do wniosków o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1 pkt 1-8, dołącza się:
- 1) dokumenty urzędowe wskazujące organy i osoby uprawnione do reprezentowania wnioskodawcy;

- 2) kopie decyzji, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1, 3 i 4.
7. Wnioski o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1 pkt 1-8, składa się na formularzach opracowanych i udostępnionych przez Agencję Restrukturyzacji.
- 7a. Decyzje, o których mowa w ust. 1:
- 1) pkt 3, są wydawane w terminie 4 miesięcy od dnia złożenia wniosku;
  - 2) pkt 4 lit. b, są wydawane w terminie 4 miesięcy od dnia złożenia wniosku;
  - 3) pkt 5 i 7, są wydawane w terminie 3 miesięcy od dnia złożenia wniosku;
  - 4) pkt 6, są wydawane w terminie 4 miesięcy od dnia złożenia wniosku o rozliczenie roczne środków finansowych, o których mowa w ust. 1 pkt 4;
  - 5) pkt 6a, są wydawane w terminie 3 miesięcy od dnia złożenia wniosku o rozliczenie roczne środków finansowych, o których mowa w ust. 1 pkt 5.
8. Organizacja producentów i zrzeszenie organizacji producentów gromadzi środki funduszu operacyjnego na wyodrębnionym rachunku bankowym.
9. Organizacje producentów i zrzeszenia organizacji producentów prowadzą rachunkowość w sposób umożliwiający identyfikację każdego pojedynczego wydatku i przychodu związanego z funduszem operacyjnym w ramach poszczególnych działań określonych w programie operacyjnym.
10. Krajowe środki finansowe z budżetu państwa w ramach pomocy finansowej, o której mowa w ust. 1 pkt 3 lit. b, przeznacza się na dofinansowanie od 5% do 25% kwalifikowanych kosztów inwestycji.
11. W przypadku wystąpienia producenta owoców i warzyw z organizacji producentów i jego przystąpienia do innej organizacji producentów wartość produktów sprzedanych przez te organizacje określa się zgodnie z rzeczywistością, udokumentowaną ilością produktów sprzedanych, pochodzących od tego producenta.
12. Wydatki na działania ujęte w programie operacyjnym mogą zostać zwiększone nie więcej niż o 20%, bez konieczności wcześniejszego ich zatwierdzenia, jeżeli:
- 1) nastąpi jednoczesne obniżenie wydatków na inne działania;
  - 2) nie zostanie przekroczona zatwierdzona wysokość funduszu operacyjnego.

Art. 10.

1. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej Prezes Agencji Restrukturyzacji:
- 1) dokonuje wypłaty środków finansowych przyznanych decyzjami, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 3-7;
  - 2) przekazuje Komisji Europejskiej informacje dotyczące zatwierdzenia funduszu operacyjnego, udzielenia i wypłaty pomocy finansowej i innych środków finansowych wstępnie uznanym grupom producentów i uznanym organizacjom producentów oraz zrzeszeniom organizacji producentów;
  - 3) przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych informacje dotyczące wstępnie uznaných grup i uznaných organizacji producentów oraz ich zrzeszeń – na formularzu udostępnionym przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 2, Prezes Agencji Restrukturyzacji przekazuje również ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych.

Art. 11.

1. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej dyrektor oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji przeprowadza kontrole w zakresie:
  - 1) realizacji działań ujętych w planach dochodzenia do uznania wstępnie uznanych grup producentów oraz w programach operacyjnych uznanych organizacji producentów lub ich zrzeszeń;
  - 2) spełnienia warunków do przyznania i wypłacenia oraz sposobu wykorzystania środków finansowych, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 3-7;
  - 3) sposobu zarządzania funduszem operacyjnym;
  - 4) zgodności rzeczywiście poniesionych kosztów i wydatków z kwotami deklarowanymi we wnioskach o wydanie decyzji, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 3, pkt 4 lit. b i pkt 6-8;
  - 5) prawidłowości uiszczania składek członkowskich i wykorzystania uprzednio przyznanych zaliczek.
2. Dyrektor oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji przeprowadza kontrole zgodnie z rocznym planem kontroli zatwierdzonym przez Prezesa Agencji Restrukturyzacji.
3. Dyrektor oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji może powierzyć przeprowadzenie kontroli jednostkom organizacyjnym dysponującym odpowiednimi warunkami organizacyjnymi, kadrowymi i technicznymi określonymi na podstawie ust. 12.
4. Czynności kontrolne są wykonywane przez osoby posiadające imienne upoważnienie wydane przez dyrektora oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji.
5. Upoważnienie zawiera wskazanie osoby upoważnionej do wykonywania czynności kontrolnych, ich miejsce i zakres oraz podstawę prawną do ich wykonywania.
6. Przed rozpoczęciem czynności kontrolnych osoba upoważniona do ich wykonywania jest obowiązana okazać imienne upoważnienie.
7. Osoby upoważnione do wykonywania czynności kontrolnych mają prawo do:
  - 1) wstępu na teren nieruchomości, obiektu, lokalu lub ich części należących do wstępnie uznanej grupy producentów, organizacji producentów, zrzeszenia organizacji producentów lub ich członków i służących do prowadzenia działalności przez tę grupę, organizację, zrzeszenie lub ich członków;
  - 2) żądania pisemnych lub ustnych informacji związanych z przedmiotem kontroli;
  - 3) wglądu do dokumentów związanych z przedmiotem kontroli, sporządzania z nich odpisów, wyciągów lub kserokopii oraz zabezpieczania tych dokumentów.
8. Osoba wykonująca czynności kontrolne sporządza z tych czynności protokół.
9. Protokół podpisuje osoba wykonująca czynności kontrolne oraz kontrolowany.

10. W przypadku odmowy podpisania protokołu przez kontrolowanego protokół podpisuje tylko osoba wykonująca czynności kontrolne, dokonując w protokole stosownej adnotacji o tej odmowie.
11. W przypadku gdy kontrolowany nie zgadza się z ustaleniami zawartymi w protokole, może, w terminie 14 dni od dnia doręczenia protokołu, zgłosić odpowiednio dyrektorowi oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji albo jednostce organizacyjnej przeprowadzającej kontrolę umotywowane zastrzeżenia do ustaleń zawartych w protokole.
12. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia:
  - 1) wzór imiennego upoważnienia do wykonywania czynności kontrolnych, mając na względzie ujednoczenie informacji zawartych w upoważnieniu;
  - 2) warunki organizacyjne, techniczne i kadrowe, jakie powinny spełniać jednostki organizacyjne, którym można powierzyć przeprowadzenie kontroli, mając na względzie zapewnienie wykonywania ich w jednolity sposób na obszarze całego kraju.

Art. 12.

1. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej Prezes Agencji:

- 1) wydaje decyzje w sprawie:
  - a) uznania jednostki organizacyjnej za organizację charytatywną uprawnioną do dystrybucji otrzymanych od organizacji producentów i ich zrzeszeń nieprzeznaczonych do sprzedaży owoców i warzyw,
  - b) wyznaczenia innych jednostek organizacyjnych lub osób fizycznych jako uprawnionych do otrzymania od organizacji producentów i ich zrzeszeń bezpłatnie owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży,
  - c) cofnięcia uznania i uprawnienia, o których mowa w lit. a i b,
  - d) zezwolenia uznanym organizacjom producentom i ich zrzeszeniom na rozdysponowanie owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży;
- 2) przyjmuje lub przejmuje zabezpieczenie wniesione przez podmiot przetwarzający na zlecenie jednostki organizacyjnej owoce i warzywa nieprzeznaczone do sprzedaży albo dokonuje zwrotu tego zabezpieczenia;
- 2a) przekazuje na rachunek Agencji Restrukturyzacji przejęte zabezpieczenie, o którym mowa w pkt 2;
- 3) przekazuje Komisji Europejskiej informacje o:
  - a) organizacjach charytatywnych uprawnionych do dystrybucji otrzymanych od organizacji producentów i ich zrzeszeń nieprzeznaczonych do sprzedaży owoców i warzyw,
  - b) ilości owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży w poprzednich miesiącach roku handlowego,
  - c) ilości i sposobie zagospodarowania poszczególnych gatunków owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży - na podstawie informacji otrzymanych od organizacji producentów lub ich zrzeszeń oraz decyzji, o których mowa w pkt 1 lit. d - na koniec każdego roku handlowego

- oraz inne informacje dotyczące owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży, na jej wniosek;
  - 4) ogłasza i rozstrzyga przetargi na zagospodarowanie owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży;
  - 5) opracowuje wzory umów dla podmiotów przetwarzających na zlecenie jednostki organizacyjnej owoce i warzywa nieprzeznaczone do sprzedaży i przekazuje je do zatwierdzenia przez Komisję Europejską;
  - 6) przeprowadza kontrole w zakresie:
    - a) spełnienia przez jednostki organizacyjne lub osoby fizyczne, o których mowa w pkt 1 lit. a i b, warunków uznania,
    - b) sposobu zagospodarowania przez organizacje producentów i ich zrzeszenia oraz jednostki organizacyjne lub osoby fizyczne, o których mowa w pkt 1 lit. a i b, owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży.
2. Wniosek o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a i b, zawiera:
- 1) nazwę, określenie siedziby i adres jednostki organizacyjnej albo imię i nazwisko oraz adres i miejsce zamieszkania osoby fizycznej;
  - 2) liczbę posiadanych zwierząt, w przypadku jednostki organizacyjnej lub osoby fizycznej wykorzystujących otrzymane owoce i warzywa nieprzeznaczone do sprzedaży do bezpośredniego skarmienia zwierząt.
3. Do wniosku dołącza się:
- 1) dokumenty urzędowe wskazujące organy i osoby uprawnione do reprezentowania wnioskodawcy;
  - 2) statut albo umowę o utworzeniu jednostki organizacyjnej;
  - 3) zgodę osób zarządzających jednostką organizacyjną lub osoby fizycznej na przeprowadzenie kontroli w zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej;
  - 4) zobowiązanie do:
    - a) przestrzegania przepisów Unii Europejskiej o nieprzeznaczeniu owoców i warzyw do sprzedaży,
    - b) prowadzenia odrębnych rejestrów zapasów owoców i warzyw oraz odrębnej rachunkowości dotyczącej działań związanych z zagospodarowaniem owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży,
    - c) przekazywania Prezesowi Agencji świadectwa przejęcia owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży,
    - d) niekorzystania z dodatkowej pomocy finansowej z tytułu produkcji alkoholu z owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży - w przypadku przeznaczenia ich do destylacji na alkohol.
4. Od decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw rynków rolnych.
5. Prezes Agencji prowadzi rejestr jednostek organizacyjnych i osób fizycznych, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a i b.
6. Rejestr jest jawny i zawiera:

- 1) nazwę, określenie siedziby i adres jednostki organizacyjnej lub imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania osoby fizycznej;
  - 2) nazwiska i imiona osób uprawnionych do reprezentowania jednostki organizacyjnej.
7. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 3, Prezes Agencji przekazuje również ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych.
8. Do przetargów, o których mowa w ust. 1 pkt 4, nie stosuje się przepisów o zamówieniach publicznych.
9. Jednostki organizacyjne, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a oraz b, informują Prezesa Agencji, w terminie do dnia 30 listopada, o zapotrzebowaniu na następny rok kalendarzowy na produkty przetworzone z owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży.
10. Prezes Agencji powiadamia Głównego Inspektora o wynikach przetargów, o których mowa w ust. 1 pkt 4.

Art. 13.

1. Organizacja producentów albo zrzeszenie organizacji producentów przekazuje:

- 1)-3) (uchylone);
- 4) informacje o ilości nieprzeznaczonych do sprzedaży owoców i warzyw w poprzednich miesiącach roku handlowego - w rozbiciu na gatunki - Prezesowi Agencji, w terminie 5 dni roboczych;
- 5) informacje o zmianach programu operacyjnego wprowadzonych w danym roku jego realizacji, które nie wymagają zatwierdzenia - dyrektorowi oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji;
- 6) corocznie informacje o wartości produktów sprzedanych, jeżeli organizacja producentów nie złożyła wniosku o zatwierdzenie programu operacyjnego - marszałkowi województwa i dyrektorowi oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji;
- 7) informacje o zakresie swojej działalności, na formularzu udostępnionym przez ministra właściwego do spraw rynków rolnych – marszałkowi województwa właściwemu ze względu na siedzibę organizacji producentów lub zrzeszenia organizacji producentów.

2. Prezes Agencji informuje:

- 1) dyrektora oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji, właściwego ze względu na siedzibę organizacji producentów albo zrzeszenia organizacji producentów, która była posiadaczem owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży:
  - a) o wydanych decyzjach, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 1 lit. d - w terminie 7 dni od dnia ich wydania,
  - b) o wynikach przetargów, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 4, w tym o wysokości środków finansowych należnych tej organizacji albo zrzeszeniu za dostarczenie owoców i warzyw do podmiotu, który wygrał przetarg - w terminie 14 dni od dnia ich dostarczenia;
- 2) wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, zwanego dalej „wojewódzkim inspektorem”, oraz woje-

wódzkiego inspektora ochrony środowiska o dacie i miejscu poddania owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży biodegradacji lub kompostowaniu.

3. Biodegradację lub kompostowanie owoców lub warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży przeprowadza się w sposób zapewniający spełnienie wymagań określonych w przepisach o ochronie środowiska.

Art. 14.

1. Prezes Agencji przeprowadza kontrole, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 6, zgodnie z rocznym planem kontroli.
2. Prezes Agencji może powierzyć przeprowadzenie kontroli, o których mowa w ust. 1, innym jednostkom organizacyjnym dysponującym odpowiednimi warunkami organizacyjnymi, kadrowymi i technicznymi określonymi na podstawie ust. 11 pkt 2.
3. Czynności kontrolne są wykonywane przez osoby posiadające imienne upoważnienie wydane przez Prezesa Agencji.
4. Upoważnienie zawiera wskazanie osoby upoważnionej do wykonywania czynności kontrolnych, ich miejsce i zakres oraz podstawę prawną do ich wykonywania.
5. Przed rozpoczęciem czynności kontrolnych osoba upoważniona do ich wykonywania jest obowiązana okazać imienne upoważnienie.
6. Osoby upoważnione do wykonywania czynności kontrolnych mają prawo do:
  - 1) wstępu na teren nieruchomości, obiektu, lokalu lub ich części należących do organizacji producentów, zrzeszenia organizacji producentów lub ich członków oraz organizacji charytatywnych i innych jednostek organizacyjnych uprawnionych do otrzymywania bezpłatnie owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży i służących do prowadzenia przez nie działalności;
  - 2) żądania pisemnych lub ustnych informacji związanych z przedmiotem kontroli;
  - 3) wglądu do dokumentów związanych z przedmiotem kontroli, sporządzania z nich odpisów, wyciągów lub kserokopii oraz zabezpieczania tych dokumentów.
7. Osoba wykonująca czynności kontrolne sporządza z tych czynności protokół.
8. Protokół podpisuje osoba wykonująca czynności kontrolne oraz kontrolowany.
9. W przypadku odmowy podpisania protokołu przez kontrolowanego protokół podpisuje tylko osoba wykonująca czynności kontrolne, dokonując w protokole stosownej adnotacji o tej odmowie.
10. (uchylony).
11. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia:
  - 1) wzór imiennego upoważnienia do wykonywania czynności kontrolnych, mając na względzie ujednoczenie informacji zawartych w upoważnieniu;
  - 2) warunki organizacyjne, techniczne i kadrowe, jakie powinny spełniać jednostki organizacyjne, którym można powierzyć przeprowadzenie kontroli,

mając na względzie zapewnienie wykonywania ich w jednolity sposób na obszarze całego kraju.

Art. 15.

1. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej wojewódzki inspektor:

- 1) pełni funkcję jednostki kontrolnej;
- 2) wydaje i cofa, w drodze decyzji, zezwolenie na korzystanie ze specjalnego oznakowania opakowań;
- 3) kontroluje, czy owoce i warzywa nieprzeznaczone do sprzedaży spełniają wymagania jakości handlowej;
- 4) kontroluje na miejscu ilość i jakość handlową owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży, poddawanych biodegradacji lub kompostowaniu, oraz sporządza protokół z wykonania tych czynności;
- 5) kontroluje ilość i jakość handlową produktów wytworzonych z owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży;
- 6) przeprowadza kontrole wykonania czynności mających na celu uniemożliwienie wprowadzenia do obrotu lub bezpośredniej konsumpcji owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży oraz sporządza protokół z wykonania tych czynności;
- 7) przeprowadza kontrole w zakresie spełniania przez handlowców obowiązku przekazywania informacji, o których mowa w art. 17 ust. 1, oraz zgodności tych informacji ze stanem faktycznym.

1a. Kontrole, o których mowa w ust. 1 pkt 3-6, są przeprowadzane na wniosek Prezesa Agencji.

2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, wydaje się, jeżeli wnioskodawca spełnia wymagania określone przepisami Unii Europejskiej oraz zatrudnia rzeczoznawców, o których mowa w przepisach o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, kontrolujących jakość handlową owoców i warzyw przed ich wprowadzeniem do obrotu.
3. Do kontroli, o których mowa w ust. 1 pkt 3-7, stosuje się odpowiednio przepisy rozdziału 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej do artykułów rolno-spożywczych (Dz.U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577 oraz z 2006 r. Nr 170, poz. 1217, Nr 171, poz. 1225 i Nr 208, poz. 1541).
4. Wojewódzki inspektor informuje Prezesa Agencji oraz dyrektora oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji, właściwego ze względu na siedzibę organizacji producentów albo zrzeszenia organizacji producentów, o wynikach kontroli, o której mowa:
  - 1) w ust. 1 pkt 3, w terminie 24 godzin od dnia jej zakończenia;
  - 2) w ust. 1 pkt 4-6, w terminie 5 dni od dnia przeprowadzenia kontroli.
5. Organizacja producentów albo zrzeszenie organizacji producentów:
  - 1) powiadamia Prezesa Agencji o zamiarze nieprzeznaczenia do sprzedaży owoców i warzyw oraz o planowanym sposobie ich zagospodarowania;

- 2) przekazuje Prezesowi Agencji oświadczenie na formularzu opracowanym i udostępnionym przez Agencję, że owoce i warzywa nieprzeznaczone do sprzedaży spełniają wymagania jakości handlowej;
  - 3) (uchylony).
6. (uchylony).
7. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej Główny Inspektor:
- 1) pełni rolę jednostki koordynującej;
  - 2) tworzy i prowadzi bazę danych o handlowcach.
8. W zakresie określonym przepisami o Inspekcji Ochrony Środowiska, wojewódzki inspektor ochrony środowiska przeprowadza kontrolę mającą na celu ustalenie czy biodegradację lub kompostowanie przeprowadzono w sposób zgodny z przepisami o ochronie środowiska.
9. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska potwierdza w protokole wyniki kontroli, o której mowa w ust. 8, i przekazuje je:
- 1) organizacji producentów albo zrzeszeniu organizacji producentów w dniu przeprowadzenia kontroli;
  - 2) Prezesowi Agencji oraz dyrektorowi oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji, właściwemu ze względu na siedzibę organizacji producentów albo zrzeszenia organizacji producentów, w terminie 5 dni od dnia przeprowadzenia kontroli.

Art. 16.

W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej minister właściwy do spraw rynków rolnych przekazuje Komisji Europejskiej informacje o:

- 1) nazwie, adresie i adresie poczty elektronicznej jednostki koordynującej;
- 2) nazwie, adresie i adresie poczty elektronicznej jednostki kontrolnej;
- 3) zakresie działania jednostki kontrolnej;
- 4) których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3 i art. 13 ust. 1 pkt 7, oraz o wynikach kontroli, o których mowa w art. 2 ust. 2 pkt 1.

Art. 17.

1. Handlowcy przekazują wojewódzkiemu inspektorowi informacje o:
  - 1) ich nazwie i adresie;
  - 2) rodzaju i zakresie prowadzonej działalności;
  - 3) wyrażonej w kilogramach ilości owoców i warzyw wprowadzonych do obrotu w poprzednim roku kalendarzowym, z podziałem na gatunki oraz obrót hurtowy i detaliczny.
2. Wojewódzki inspektor przekazuje informacje, o których mowa w ust. 1, Głównemu Inspektorowi w formie przekazu elektronicznego.

Art. 18.

1. Główny Inspektor opracowuje, po zasięgnięciu opinii wojewódzkich inspektorów, plan wyrywkowych kontroli jakości handlowej owoców i warzyw wprowadzanych do obrotu.
2. Do kontroli, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy rozdziału 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

Art. 19.

1. Minister właściwy do spraw rynków rolnych może określić, w drodze rozporządzenia:
  - 1) inne niż wymienione w art. 9 ust. 6 dokumenty, które dołącza się do wniosków o wydanie decyzji, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 1-8, mając na względzie zapewnienie prawidłowości przyznawania wstępnie uznanym grupom producentów i uznanym organizacjom producentów oraz uznanym zrzeszeniom organizacji producentów pomocy finansowej, a także innych środków finansowych określonych w przepisach Unii Europejskiej;
  - 2) inne niż określone w przepisach Unii Europejskiej terminy wypłaty środków na dofinansowanie funduszu operacyjnego z tytułu realizacji programu operacyjnego w poprzednim roku, mając na względzie możliwość przeprowadzania kontroli realizowanych programów;
  - 3) procentowy udział kosztów osobowych w ramach środków przewidzianych w funduszu operacyjnym na realizację programu operacyjnego, mając na względzie zapewnienie prawidłowego gospodarowania środkami publicznymi;
  - 4) wykaz działań i wydatków objętych pomocą finansową z tytułu realizacji programu operacyjnego oraz stawki dopłat do powierzchni produkcji owoców i warzyw, w związku ze stosowaniem technologii mających na celu ochronę środowiska lub poprawę jakości produktów, mając na względzie wdrażanie do praktyki rolniczej metod produkcji przyjaznych dla środowiska oraz upowszechnianie osiągnięć nauki w praktyce rolniczej;
  - 5) stawkę dopłaty za kilometr przy przewozie owoców lub warzyw transportem kolejowym lub wodnym, biorąc pod uwagę dodatkowe koszty transportu kolejowego lub wodnego w porównaniu z kosztami transportu drogowego, mając na względzie ochronę środowiska.
2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia:
  - 1) warunki i tryb zmian programu operacyjnego wprowadzanych w trakcie jego realizacji, mając na względzie zmieniającą się sytuację rynkową oraz konieczność ochrony interesów ekonomicznych organizacji producentów;
  - 2) warunki i tryb zmian programu operacyjnego wprowadzanych w trakcie jego realizacji, które nie wymagają zatwierdzenia przez dyrektora oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji, mając na względzie zmieniającą się sytuację rynkową, konieczność ochrony interesów ekonomicznych organizacji producentów oraz zakres dokonywanych zmian;

- 3) działania w zakresie technologii bezpiecznych dla środowiska stosowanych w produkcji i zagospodarowaniu odpadów, z których przynajmniej jedno powinno zostać uwzględnione w programie operacyjnym, mając na względzie upowszechnienie tych działań przez członków organizacji producentów;
  - 4) wskaźniki redukcji lub sposób ich ustalania, sposób określania wartości owoców i warzyw sprzedanych oraz okresy referencyjne stosowane przy określaniu wartości owoców i warzyw sprzedanych, o których mowa w przepisach Unii Europejskiej, mając na względzie prawidłowe wyliczenie wartości produkcji sprzedanej niezbędnej do określenia wysokości środków na dofinansowanie funduszu operacyjnego;
  - 5) kryteria kwalifikacji produkcji jako doświadczalnej, mając na względzie nowatorstwo stosowanych rozwiązań, koncepcji oraz ryzyko ich wprowadzenia;
  - 6) (uchylony);
  - 7) warunki i tryb zwrotu składników majątkowych inwestycji zrealizowanej w ramach programu operacyjnego w gospodarstwie członka organizacji producentów lub jej wartości, w przypadku wystąpienia członka z organizacji, mając na względzie zabezpieczenie interesów organizacji producentów oraz zapewnienie prawidłowego gospodarowania środkami publicznymi;
  - 8) kwotę zabezpieczenia wnoszoną przez podmiot przetwarzający na zlecenie jednostki organizacyjnej owoce i warzywa nieprzeznaczone do sprzedaży, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej oraz zapewnienie dotrzymania przez oferenta warunków przetargu;
  - 9) wzór świadectwa, o którym mowa w art. 12 ust. 3 pkt 4 lit. c, mając na względzie zapewnienie ujednolicenia stosowania systemu pomocy finansowej;
  - 10) wzory protokołów, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 4 i 6, mając na względzie zasadność ubiegania się o przyznanie rekompensaty finansowej;
  - 11) sposób oznaczania i zabezpieczenia owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży, o których mowa w art. 15 ust. 1 pkt 6, mając na względzie skuteczne uniemożliwienie wprowadzenia tych owoców i warzyw do obrotu lub bezpośredniej konsumpcji;
  - 12) tryb i terminy powiadamiania, o którym mowa w art. 15 ust. 5, mając na względzie umożliwienie przeprowadzenia kontroli jakości owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży;
  - 13) zakres informacji, które powinny być umieszczone w protokole, o którym mowa w art. 15 ust. 9, oraz sposób ich przekazywania, mając na względzie zasadność ubiegania się o przyznanie rekompensaty finansowej;
  - 14) terminy przekazywania informacji, o których mowa w art. 3 ust. 2, art. 10 ust. 1 pkt 3 i art. 13 ust. 1 pkt 7, mając na względzie wykonanie obowiązujących w tym zakresie przepisów Unii Europejskiej.
3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych:
- 1) określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki przyznawania pomocy finansowej oraz wykaz kwalifikowanych kosztów inwestycji, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 3 lit. b, mając na względzie zapewnienie

- prawidłowego wykorzystania pomocy finansowej na inwestycje realizowane w ramach zatwierzonego planu dochodzenia do uznania;
- 2) w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość krajowych środków finansowych, o których mowa w art. 9 ust. 10, wyrażoną jako procent kwalifikowanych kosztów inwestycji, mając na względzie zapewnienie kontynuacji inwestycji niezbędnych do spełnienia warunków wymaganych do uznania organizacji producentów.
4. Minister właściwy do spraw rynków rolnych może upoważnić, w drodze rozporządzenia, organizacje producentów do:
- 1) przeznaczenia całości lub części własnych środków finansowych na zwiększenie funduszu operacyjnego,
  - 2) ustanowienia indywidualnych poziomów składek dla producentów owoców i warzyw będących członkami organizacji producentów
- mając na względzie umożliwienie organizacji producentów pozyskania dodatkowych środków na finansowanie zadań ujętych w programie operacyjnym.
5. Minister właściwy do spraw rynków rolnych może określić, w drodze rozporządzenia, przypadki, w których wprowadzane do obrotu owoce lub warzywa mogą nie spełniać wymagań jakości handlowej, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.
6. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) przypadki, w których handlowcy są zwolnieni z obowiązku, o którym mowa w art. 17 ust. 1, mając na względzie zapewnienie sprawnego funkcjonowania systemu kontroli jakości handlowej owoców i warzyw wprowadzanych do obrotu;
  - 2) kryteria wpisu do bazy danych, o której mowa w art. 15 ust. 7 pkt 2, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.

Rozdział 3

Rynek chmielu

Art. 20.

1. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej wojewódzki inspektor, właściwy ze względu na miejsce położenia uprawy chmielu lub lokalizację ośrodka certyfikacji:
  - 1) wydaje certyfikat na chmiel;
  - 2) wydaje certyfikat na produkty chmielowe;
  - 3) pobiera próbki chmielu lub produktów chmielowych do badań laboratoryjnych;
  - 4) prowadzi ewidencję:
    - a) umów zawartych z wyprzedzeniem w rozumieniu art. 14 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1952/2005 z dnia 23 listopada 2005 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków chmielu i uchylającego rozporządzenia (EWG) nr 1696/71, (EWG) nr 1037/72, (EWG) nr 879/73 i

(EWG) nr 1981/82 (Dz.Urz. UE L 317 z 3.12.2005, str. 29), zwanych dalej „umowami zawartymi z wyprzedzeniem”,

- b) ilości chmielu dostarczonego nabywcy przez producentów lub grupę producentów chmielu z podziałem na chmiel dostarczony na podstawie umów zawartych z wyprzedzeniem oraz chmiel dostarczony na podstawie innych umów,
- c) chmielu zebranego z plantacji należących do browarów i zużytego przez te browary w stanie świeżym lub po przetworzeniu,
- d) powierzchni uprawy chmielu – na podstawie zgłoszenia producenta chmielu lub grupy producentów chmielu;

5) sprawuje nadzór nad:

- a) zamkniętym obiegiem działania,
- b) sporządzaniem dokumentów potwierdzających ilość chmielu lub produktów chmielowych poddanych procesowi obróbki i ilość wytworzonych produktów chmielowych,
- c) mieszaniem chmielu,
- d) przepakowywaniem chmielu lub produktów chmielowych, na które został wydany certyfikat,
- e) oznaczaniem i pieczętowaniem opakowań chmielu przygotowanego lub produktów chmielowych, na które wydaje się certyfikat;

6) wydaje dokumenty na chmiel przygotowany lub produkty chmielowe wytwarzane na zlecenie browaru i zużyte przez ten browar na własne potrzeby.

1a. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 4 lit. d:

- 1) przekazuje się w terminie do dnia 31 maja roku zbioru na formularzu opracowanym i udostępnionym przez Inspekcję Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych;
- 2) zawiera w szczególności:
  - a) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres oraz numer identyfikacyjny producenta chmielu,
  - b) nazwę i adres siedziby grupy producentów chmielu, jeżeli producent chmielu jest członkiem grupy producentów chmielu,
  - c) wielkość powierzchni każdej uprawy, miejsce jej położenia, numer ewidencyjny uprawy, jej wiek oraz numer albo numery działek ewidencyjnych - w odniesieniu do każdej odmiany chmielu.

1b. Ewidencja, o której mowa w ust. 1 pkt 4 lit. b, jest prowadzona na podstawie kopii faktur przekazywanych przez producenta chmielu lub grupę producentów chmielu, w miarę realizacji dostaw chmielu lub jednorazowo, jednakże nie później niż do dnia 15 marca roku następującego po roku zbioru.

1c. Wojewódzki inspektor, właściwy ze względu na miejsce położenia uprawy chmielu, może zlecić pobieranie próbek chmielu do badań laboratoryjnych rzeczoznawcy wpisanemu do rejestru rzeczoznawców, prowadzonego na podstawie przepisów o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

2. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej wojewódzki inspektor, właściwy ze względu na miejsce objęcia importowanego chmielu lub produktu

chmielowego procedurą dopuszczenia do obrotu, przeprowadza kontrole dotyczące spełniania przez chmiel lub produkt chmielowy minimalnych wymagań jakościowych.

- 2a. Kontrolę, o której mowa w ust. 2, przeprowadza się zgodnie z przepisami rozdziału 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577 oraz z 2006 r. Nr 170, poz. 1217, Nr 171, poz. 1225 i Nr 208, poz. 1541).
3. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej Główny Inspektor:
  - 1) przeprowadza kontrole przestrzegania procedur certyfikacji chmielu lub produktów chmielowych;
  - 2) wydaje decyzje w sprawie zatwierdzenia ośrodka certyfikacji;
  - 3) wyznacza wojewódzkie inspektoraty jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych jako ośrodki certyfikacji, w przypadku certyfikacji chmielu w gospodarstwie;
  - 4) nadaje numery identyfikacyjne ośrodkom certyfikacji;
  - 5) prowadzi ewidencję świadectw równoważności na chmiel i produkty chmielowe pochodzące z importu.
4. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej marszałek województwa wydaje decyzje w sprawie:
  - 1) uznania grupy producentów chmielu;
  - 2) cofnięcia uznania grupie producentów chmielu.
5. Marszałek województwa niezwłocznie przekazuje informacje o wydaniu decyzji, o których mowa w ust. 4, ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych oraz Prezesowi Agencji Restrukturyzacji.
6. Minister właściwy do spraw rynków rolnych jest organem wyższego stopnia w stosunku do marszałka województwa w sprawach, o których mowa w ust. 4.

Art. 20a.

1. Wojewódzki inspektor, właściwy ze względu na miejsce położenia uprawy chmielu, prowadzi kontrolę jednolitości odmianowej chmielu na powierzchniach uprawy chmielu zgłoszonych do ewidencji, o której mowa w art. 20 ust. 1 pkt 4 lit. d.
2. Kontroli nie podlegają powierzchnie uprawy chmielu prowadzone w celach doświadczalnych.
3. Kontrolę przeprowadza się nie wcześniej niż 30 dni przed planowanym terminem zbioru chmielu, po uzgodnieniu terminu kontroli z producentem lub grupą producentów chmielu.
4. Jeżeli w wyniku kontroli zostanie stwierdzony brak jednolitości odmianowej chmielu na powierzchni uprawy danej odmiany chmielu, zgłoszonej do ewidencji, o której mowa w art. 20 ust. 1 pkt 4 lit. d, wojewódzki inspektor nakazuje, w drodze decyzji, zniszczenie roślin chmielu innej odmiany lub odmian. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.
5. Zniszczenia roślin chmielu, o którym mowa w ust. 4, dokonuje się, na koszt producenta chmielu, przez wykopanie karp tych roślin.

Art. 21.

1. Wojewódzki inspektor, po otrzymaniu wniosku o wydanie certyfikatu na chmiel nieprzygotowany, pobiera próbki do badań laboratoryjnych oraz dokonuje zważenia i zabezpieczenia chmielu przez:
  - 1) zamknięcie oraz zaplombowanie opakowania w sposób uniemożliwiający jego otwarcie bez naruszenia plomby, na której umieszczony jest numer;
  - 2) opatrzenie każdego opakowania etykietą zawierającą informacje o:
    - a) rejonie uprawy,
    - b) roku zbioru,
    - c) nazwie odmiany,
    - d) numerze identyfikacyjnym ośrodka certyfikacji,
    - e) zawartości nasion, przy użyciu określeń:
      - „chmiel zaziarniony” - w przypadku gdy zawartość nasion wynosi więcej niż 2% masy chmielu,
      - „chmiel niezaziarniony” - w przypadku gdy zawartość nasion wynosi nie więcej niż 2% masy chmielu.
2. Datę i miejsce czynności, o których mowa w ust. 1, inspektor ustala z producentem chmielu.
3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o wydanie certyfikatu na chmiel nieprzygotowany i deklaracji dołączonej do chmielu nieprzygotowanego zgłoszonego do certyfikacji, mając na względzie zapewnienie jednolitości przekazywanych danych.

Art. 22.

1. Decyzję o zatwierdzeniu ośrodka certyfikacji wydaje się przedsiębiorcy wykonującemu działalność gospodarczą w zakresie:
  - 1) obrotu chmielem lub
  - 2) przygotowania chmielu, lub
  - 3) wytwarzania produktów chmielowych- jeżeli obiekt, w którym ma być certyfikowany chmiel lub produkty chmielowe, urządzenia techniczne oraz ich rozmieszczenie w obiekcie umożliwiają prowadzenie certyfikacji.
2. Wniosek o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 1, zawiera:
  - 1) imię, nazwisko, określenie miejsca zamieszkania i adres albo nazwę, określenie siedziby i adres wnioskodawcy;
  - 2) informację o miejscu położenia obiektu, w którym ma być certyfikowany chmiel lub produkty chmielowe;
  - 3) informację o urządzeniach technicznych i ich rozmieszczeniu w obiekcie.
3. Do wniosku dołącza się:
  - 1) dokument potwierdzający tytuł prawny wnioskodawcy do obiektu;

- 2) zaświadczenie komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej, państwowego powiatowego inspektora sanitarnego i wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska stwierdzające, że obiekty spełniają wymagania określone w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, sanitarnych i o ochronie środowiska.
4. Po wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 1, Główny Inspektor informuje przedsiębiorcę o numerze identyfikacyjnym nadanym ośrodkowi certyfikacji.
5. Główny Inspektor może cofnąć, w drodze decyzji, zatwierdzenie ośrodka certyfikacji, w przypadku gdy przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, nie przestrzega przepisów dotyczących certyfikacji chmielu lub produktów chmielowych lub obiekt, w którym ma być certyfikowany chmiel lub produkty chmielowe, urządzenia techniczne i ich rozmieszczenie w obiekcie uniemożliwiają prowadzenie certyfikacji.

Art. 23.

1. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej Główny Inspektor przekazuje Komisji Europejskiej informacje o:
  - 1) ośrodkach certyfikacji albo wyznaczonych jako ośrodki certyfikacji wojewódzkich inspektoratach jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych i nadanych im numerach identyfikacyjnych;
  - 2) stosowanej metodzie kontroli wilgotności względnej chmielu;
  - 3) liczbie i wynikach przeprowadzonych w roku kalendarzowym kontroli przestrzegania procedur certyfikacji chmielu i produktów chmielowych;
  - 4) liczbie i wynikach przeprowadzonych w roku kalendarzowym kontroli chmielu i produktów chmielowych pochodzących z importu;
  - 5) nazwach i adresach jednostek certyfikujących;
  - 6) ilości chmielu, która w danym roku zbioru jest przedmiotem umów zawartych z wyprzedzeniem;
  - 7) ilości chmielu dostarczonego z danego roku zbioru i średniej cenie za 1 kg chmielu;
  - 8) wielkości produkcji alfa-kwasów i ich średniej zawartości w chmielu;
  - 9) ilości chmielu objętego umowami zawartymi z wyprzedzeniem w odniesieniu do następnego roku zbiorów;
  - 10) liczbie producentów chmielu;
  - 11) (uchylony);
  - 12) powierzchni uprawy i wielkości zbiorów chmielu.
2. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej minister właściwy do spraw rynków rolnych przekazuje Komisji Europejskiej informacje o:
  - 1) rejonach uprawy chmielu;
  - 2) uznanych grupach producentów chmielu;
  - 3) jednostce odpowiedzialnej za:
    - a) przeprowadzenie kontroli przestrzegania procedur certyfikacji chmielu i produktów chmielowych,

- b) prowadzenie ewidencji powierzchni uprawy chmielu.
3. Grupa producentów chmielu przekazuje Głównemu Inspektorowi do dnia 15 marca roku następującego po roku zbioru informacje o ponoszonym przez:
- 1) producenta chmielu średnim koszcie wstępnego przygotowania 1 kg chmielu;
  - 2) grupę producentów chmielu:
    - a) średnim koszcie składowania 1 kg chmielu,
    - b) średnim koszcie w związku ze sprzedażą 1 kg chmielu.
4. Przedsiębiorca, o którym mowa w art. 22 ust. 1 pkt 3, przekazuje Głównemu Inspektorowi informacje o średniej zawartości alfa-kwasów w chmielu do dnia 15 marca roku następującego po roku zbioru.
5. Główny Inspektor przekazuje informacje, o których mowa w ust. 1, również ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych.
6. Główny Inspektor przekazuje Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego informacje o:
- 1) powierzchni uprawy chmielu, w kraju i w poszczególnych województwach, w terminie do dnia 28 marca,
  - 2) wielkości zbiorów chmielu, w kraju i w poszczególnych województwach, w terminie do dnia 30 kwietnia
- roku następującego po roku zbioru.

Art. 24.

Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, rejon uprawy chmielu, z uwzględnieniem podziału terytorialnego kraju, mając na względzie czynniki przyrodnicze, tradycyjnie wyodrębnione rejon uprawy chmielu, a także plantacje chmielu założone przed dniem 1 września 2001 r.

Rozdział 4

Rynek tytoniu

Art. 25.

Użyte w niniejszym rozdziale określenia oznaczają:

- 1) surowiec tytoniowy – wysuszone liście tytoniu;
- 2) pierwszy przetwórcą – osobę fizyczną, osobę prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, wykonującą działalność w zakresie pierwszego przetwarzania surowca tytoniowego, wpisaną do rejestru pierwszych przetwórców surowca tytoniowego lub uznaną przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej zgodnie z art. 171cb rozporządzenia Komisji (WE) nr 1973/2004 z dnia 29 października 2004 r. ustanawiającego szczegółowe zasady zastosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 w sprawie systemów wsparcia przewidzianych w tytułach IV i IVa tego rozporządzenia oraz wykorzystania gruntów zarezerwowanych do produkcji surowców (Dz.Urz. UE L 345 z 20.11.2004, str. 1, z późn. zm.);

- 3) pierwsze przetwarzanie surowca tytoniowego – przetwarzanie surowca tytoniowego mające na celu uzyskanie produktu nadającego się do przechowywania i dalszego przetwarzania;
- 4) producent surowca tytoniowego – producenta rolnego, w rozumieniu przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności, produkującego surowiec tytoniowy;
- 5) działka rolna – zwarty obszar gruntu rolnego, na którym jest prowadzona uprawa tytoniu, wchodzący w skład gospodarstwa rolnego.

Art. 26.

1. Warunkiem wykonywania działalności w zakresie pierwszego przetwarzania surowca tytoniowego jest uzyskanie wpisu do rejestru pierwszych przetwórców surowca tytoniowego, zwanego dalej „rejestrem pierwszych przetwórców”.
2. Wpis do rejestru pierwszych przetwórców mogą uzyskać podmioty, które:
  - 1) dysponują obiektami gwarantującymi możliwość pierwszego przetwarzania surowca tytoniowego;
  - 2) nie są producentami surowca tytoniowego, ani nie wykonują czynności związanych z produkcją lub zbyciem surowca tytoniowego.
3. Dyrektor oddziału terenowego Agencji dokonuje, w drodze decyzji, na wniosek, wpisu do rejestru pierwszych przetwórców.
4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, zawiera w szczególności:
  - 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy;
  - 2) informacje o:
    - a) miejscu położenia obiektów, w których ma się odbywać pierwsze przetwarzanie surowca tytoniowego,
    - b) zdolnościach produkcyjnych w zakresie pierwszego przetwarzania surowca tytoniowego,
    - c) urządzeniach i ich rozmieszczeniu w pomieszczeniach służących do pierwszego przetwarzania surowca tytoniowego.
5. Wniosek składa się na formularzu opracowanym i udostępnionym przez Agencję, dołączając do niego:
  - 1) dokument potwierdzający tytuł prawny wnioskodawcy do obiektów, w których ma się odbywać pierwsze przetwarzanie surowca tytoniowego;
  - 2) oświadczenie wnioskodawcy, że nie jest producentem surowca tytoniowego, ani nie wykonuje czynności związanych z produkcją lub zbyciem surowca tytoniowego.
6. Dyrektor oddziału terenowego Agencji wydaje decyzję o:
  - 1) wpisie do rejestru pierwszych przetwórców, jeżeli wnioskodawca spełnia warunki, o których mowa w ust. 2;
  - 2) odmowie wpisu do rejestru pierwszych przetwórców, jeżeli wnioskodawca nie spełnia warunków, o których mowa w ust. 2.

Art. 27.

1. Dyrektor oddziału terenowego Agencji wydaje decyzję o skreśleniu pierwszego przetwórcy z rejestru pierwszych przetwórców, jeżeli:
  - 1) obiekty, w których odbywa się pierwsze przetwarzanie surowca tytoniowego, przestały spełniać warunek, o którym mowa w art. 26 ust. 2 pkt 1 lub
  - 2) pierwszy przetwórca:
    - a) przestał spełniać warunek, o którym mowa w art. 26 ust. 2 pkt 1 lub 2, lub
    - b) zbył surowiec tytoniowy przed pierwszym przetworzeniem, lub zbył surowiec tytoniowy po pierwszym przetworzeniu niezgodnie z warunkami określonymi w art. 29 ust. 1 lub 2, lub
    - c) przekroczył termin płatności, o którym mowa w art. 33d ust. 2 pkt 5,
    - d) przechowuje surowiec tytoniowy lub surowiec tytoniowy po pierwszym przetworzeniu niezgodnie z warunkami określonymi w art. 29 ust. 3.
2. Decyzja o skreśleniu pierwszego przetwórcy z rejestru pierwszych przetwórców podlega natychmiastowemu wykonaniu.
3. W przypadku wydania decyzji o skreśleniu z rejestru pierwszych przetwórców, podmiot skreślony z tego rejestru:
  - 1) wykonuje prawa i obowiązki wynikające z zawartych umów na uprawę tytoniu, o których mowa w art. 32 pkt 2, oraz przetwarza surowiec tytoniowy odebrany na podstawie tych umów;
  - 2) nie zawiera nowych umów na uprawę tytoniu.
4. Podmiot skreślony z rejestru pierwszych przetwórców może ponownie ubiegać się o wpis do tego rejestru po upływie co najmniej:
  - 1) roku od dnia, w którym decyzja o skreśleniu z rejestru pierwszych przetwórców stała się ostateczna w przypadku:
    - a) przechowywania surowca tytoniowego lub surowca tytoniowego po pierwszym przetworzeniu niezgodnie z warunkami określonymi w art. 29 ust. 3 lub
    - b) przekroczenia przynajmniej o 30 dni terminu płatności, o którym mowa w art. 33d ust. 2 pkt 5;
  - 2) dwóch lat od dnia, w którym decyzja o skreśleniu z rejestru pierwszych przetwórców stała się ostateczna – w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b.

Art. 28.

1. Rejestr pierwszych przetwórców prowadzi się w formie papierowej i w wersji elektronicznej w systemie teleinformatycznym Agencji.
2. Rejestr pierwszych przetwórców jest jawny oraz zawiera dane i informacje, o których mowa w art. 26 ust. 4.
3. Pierwszy przetwórca informuje dyrektora oddziału terenowego Agencji, na formularzu opracowanym i udostępnionym przez Agencję, o zmianie danych lub

informacji, o których mowa w art. 26 ust. 4, w terminie 14 dni od dnia jej zaistnienia, dołączając do formularza dokumenty potwierdzające tę zmianę.

Art. 29.

1. Pierwszy przetwórcza może zbywać surowiec tytoniowy wyłącznie po pierwszym przetworzeniu.
2. Na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pierwszy przetwórcza może zbywać surowiec tytoniowy po pierwszym przetworzeniu bezpośrednio przedsiębiorcy wykonującemu działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania wyrobów tytoniowych lub innemu pierwszemu przetwórcy.
3. Pierwszy przetwórcza może przechowywać surowiec tytoniowy oraz surowiec tytoniowy po pierwszym przetworzeniu jedynie w posiadanych przez siebie obiektach.

Art. 30.

1. Odbioru surowca tytoniowego dokonuje się w zatwierdzonym punkcie odbioru surowca tytoniowego.
2. O zatwierdzenie punktu odbioru surowca tytoniowego mogą ubiegać się podmioty, które dysponują obiektami lub pomieszczeniami oraz urządzeniami zapewniającymi prawidłowe prowadzenie odbioru i klasyfikacji surowca tytoniowego.
3. Dyrektor oddziału terenowego Agencji dokonuje, w drodze decyzji, na wniosek, zatwierdzenia punktu odbioru surowca tytoniowego.
4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, zawiera w szczególności:
  - 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy;
  - 2) informację o miejscu położenia obiektu lub pomieszczenia, w którym ma być prowadzony odbiór i klasyfikacja surowca tytoniowego;
  - 3) informację o urządzeniach przeznaczonych do odbioru i klasyfikacji surowca tytoniowego oraz ich rozmieszczeniu w obiekcie lub pomieszczeniu.
5. Wniosek składa się na formularzu opracowanym i udostępnionym przez Agencję, dołączając do niego dokument potwierdzający tytuł prawny wnioskodawcy do obiektu lub pomieszczenia, w którym ma być prowadzony odbiór i klasyfikacja surowca tytoniowego.
6. Dyrektor oddziału terenowego Agencji wydaje decyzję o:
  - 1) zatwierdzeniu punktu odbioru surowca tytoniowego, jeżeli wnioskodawca spełnia warunek, o którym mowa w ust. 2;
  - 2) odmowie zatwierdzenia punktu odbioru surowca tytoniowego, jeżeli wnioskodawca nie spełnia warunku, o którym mowa w ust. 2.
7. Surowiec tytoniowy może opuścić zatwierdzony punkt odbioru surowca tytoniowego wyłącznie w celu przemieszczenia go do obiektu, w którym odbywa się pierwsze przetwarzanie surowca tytoniowego.

Art. 31.

Dyrektor oddziału terenowego Agencji wydaje decyzję w sprawie cofnięcia zatwierdzenia punktu odbioru surowca tytoniowego, jeżeli punkt odbioru surowca tytoniowego przestał spełniać warunek, o którym mowa w art. 30 ust. 2.

Art. 32.

Płatność uzupełniająca, o której mowa w art. 1 ust. 1 pkt 2, zwana dalej „płatnością”, przysługuje producentowi surowca tytoniowego za ilość surowca tytoniowego:

- 1) wyprodukowanego na działce rolnej, której całość lub część jest położona w rejonie uprawy tytoniu;
- 2) dostarczonego pierwszemu przetwórcy, w ramach umowy na uprawę tytoniu, spełniającej warunki określone w art. 33d.

Art. 33.

1. Prawo do uzyskania płatności nabywa, z mocy ustawy, osoba fizyczna, osoba prawna albo jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która:
  - 1) w 2003 r. posiadała limit produkcji surowca tytoniowego, w tym również limit przyznany z rezerwy limitu krajowego produkcji surowca tytoniowego, i w ramach tego limitu zawarła umowę kontraktacji z przedsiębiorcą posiadającym zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego lub
  - 2) nie będąc grupą producentów tytoniu, posiadała w 2004 r. lub 2005 r. kwotę produkcji surowca tytoniowego i w ramach tej kwoty zawarła w danym roku umowę na uprawę tytoniu z przedsiębiorcą posiadającym zezwolenie na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego, lub
  - 3) będąc członkiem grupy producentów tytoniu, była objęta podziałem kwoty produkcji surowca tytoniowego wynikającym z decyzji o przyznaniu kwoty produkcji surowca tytoniowego tej grupie na 2004 r. lub 2005 r. i zawarła w danym roku umowę kontraktacji z tą grupą.
2. Warunek zawarcia umowy na uprawę tytoniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, oraz warunek zawarcia umowy kontraktacji, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, nie dotyczy producentów surowca tytoniowego, którzy nie posiadali limitu produkcji surowca tytoniowego w 2003 r. i kwoty produkcji surowca tytoniowego w 2004 r.
3. Prawo do uzyskania płatności nie przysługuje osobom i jednostkom organizacyjnym nieposiadającym osobowości prawnej, o których mowa w ust. 1, które w latach 2003-2005 przeniosły własność gospodarstwa rolnego lub jego części na inne osoby albo jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, jeżeli w związku z tym przeniesieniem zbywcy przestali być posiadaczami limitu produkcji surowca tytoniowego lub kwoty produkcji surowca tytoniowego, chyba że posiadały kwotę produkcji surowca tytoniowego na 2005 r. i zawarły, w ramach tej kwoty, umowę na uprawę tytoniu z przedsiębiorcą posiadającym zezwolenie na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego lub umowę kontraktacji z grupą producen-

tów tytoniu, a zobowiązania i wierzytelności wynikające z tych umów nie zostały przeniesione na inny podmiot.

Art. 33a.

1. Dyrektor oddziału terenowego Agencji wydaje, na wniosek, decyzję w sprawie stwierdzenia nabycia, z mocy ustawy, prawa do uzyskania płatności.
2. Wniosek, składany na formularzu opracowanym i udostępnionym przez Agencję, zawiera w szczególności:
  - 1) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy;
  - 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) wnioskodawcy;
  - 3) numer REGON – jeżeli wnioskodawca jest osobą prawną;
  - 4) numer identyfikacyjny wnioskodawcy, o którym mowa w przepisach o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności – jeżeli został nadany.
3. Wnioskodawca dołącza do wniosku oświadczenie, że spełnia warunki nabycia, z mocy ustawy, prawa do uzyskania płatności.
4. Dyrektor oddziału terenowego Agencji wydaje decyzje o:
  - 1) stwierdzeniu nabycia prawa do uzyskania płatności, jeżeli wnioskodawca spełnia warunki nabycia tego prawa z mocy ustawy i wpisuje wnioskodawcę do rejestru określonego w art. 33c;
  - 2) odmowie stwierdzenia nabycia prawa do uzyskania płatności, jeżeli wnioskodawca nie spełnia warunków nabycia tego prawa z mocy ustawy.

Art. 33b.

1. Prawo do uzyskania płatności jest niepodzielne, może być zbywane i podlega dziedziczeniu.
2. W przypadku nabycia prawa do uzyskania płatności przez podmiot, któremu już przysługuje prawo do uzyskania płatności, uważa się, że podmiot ten dysponuje jednym prawem do uzyskania płatności.
3. W przypadku gdy prawo do uzyskania płatności przysługuje łącznie kilku podmiotom, nabycie takiego prawa przez jeden z tych podmiotów skutkuje wygaśnięciem jego uprawnień w zakresie łącznego prawa do uzyskania płatności.
4. W przypadku gdy podmiotowi przysługuje prawo do uzyskania płatności, nabycie takiego prawa łącznie z innymi podmiotami w zakresie dotyczącym tego podmiotu uznaje się za bezskuteczne.
5. Przeniesienia prawa do uzyskania płatności w drodze czynności prawnej dokonuje się pod rygorem nieważności, w formie pisemnej.
6. Jeżeli prawo do uzyskania płatności przysługuje łącznie kilku podmiotom, to:
  - 1) rozporządzenie tym prawem, w zakresie określonym w ust. 1, wymaga zgody wszystkich podmiotów, którym to prawo przysługuje, wyrażonej, pod rygorem nieważności, w formie pisemnej;

- 2) w przypadku śmierci osoby fizycznej albo rozwiązania osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, jej uprawnienia wynikające z łącznego prawa do uzyskania płatności wygasają;
  - 3) płatność przyznaje się podmiotowi wskazanemu, w formie pisemnej z notarialnie poświadczonymi podpisami, przez pozostałe podmioty, którym przysługuje prawo do uzyskania płatności.
7. W przypadku braku zgody, o której mowa w ust. 6 pkt 1, każdy z podmiotów, którym łącznie przysługuje prawo do uzyskania płatności, może żądać rozstrzygnięcia przez sąd. Sąd orzeka, uwzględniając interesy wszystkich podmiotów.
  8. Nabywca prawa do uzyskania płatności składa do dyrektora oddziału terenowego Agencji wniosek o wpis do rejestru określonego w art. 33c, zawierający informacje, o których mowa w art. 33a ust. 2, wraz z kopią dokumentu potwierdzającego nabycie tego prawa, w terminie 10 dni od dnia jego nabycia.

Art. 33c.

1. Dyrektor oddziału terenowego Agencji prowadzi rejestr podmiotów posiadających prawo do uzyskania płatności, zwany dalej „rejestrem producentów”.
2. Rejestr producentów prowadzi się w formie papierowej i w wersji elektronicznej w systemie teleinformatycznym Agencji. Rejestr producentów jest jawny i zawiera dane, o których mowa w art. 33a ust. 2, oraz informację o zdarzeniu prawnym, na podstawie którego podmiot posiadający prawo do uzyskania płatności nabył to prawo.
3. Dyrektor oddziału terenowego Agencji, w przypadku, o którym mowa w art. 33b ust. 8, wydaje decyzje o:
  - 1) skreśleniu z rejestru producentów zbywcy prawa do uzyskania płatności oraz
  - 2) wpisie do rejestru producentów nabywcy prawa do uzyskania płatności.
4. Podmiot wpisany do rejestru producentów informuje dyrektora oddziału terenowego Agencji, na formularzu opracowanym i udostępnionym przez Agencję, o zmianie danych, o których mowa w art. 33a ust. 2, w terminie 14 dni od dnia jej zaistnienia.
5. Dyrektor oddziału terenowego Agencji wydaje decyzję o odmowie wpisu do rejestru producentów nabywcy prawa do uzyskania płatności, jeżeli zbywca tego prawa nie jest wpisany do tego rejestru.

Art. 33d.

1. W umowie na uprawę tytoniu, o której mowa w art. 32 pkt 2:
  - 1) producent surowca tytoniowego, niebędący członkiem grupy producentów tytoniu, wpisany do rejestru producentów albo
  - 2) grupa producentów tytoniu, w ramach umów kontraktacji zawartych z członkami grupy wpisanymi do rejestru producentów– zobowiązują się do wytworzenia i dostarczenia pierwszemu przetwórcy oznaczonej ilości surowca tytoniowego, a pierwszy przetwórcza zobowiązuje się ten surowiec odebrać w umówionym terminie i zapłacić za niego umówioną cenę.

- 1a. Następca prawny, który przejął gospodarstwo rolne producenta surowca tytoniowego będącego członkiem grupy producentów tytoniu i mającego z tą grupą zawartą umowę kontraktacji, realizuje prawa i obowiązki wynikające z tej umowy niezależnie od tego, czy jest członkiem grupy producentów tytoniu.
2. Umowa na uprawę tytoniu określa ponadto, w szczególności:
  - 1) grupę odmian tytoniu;
  - 2) rejon i wielkość powierzchni uprawy tytoniu oraz dane umożliwiające identyfikację działek rolnych, na których uprawia się tytoń, określone w przepisach o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności;
  - 3) numer identyfikacyjny producenta surowca tytoniowego nadany na podstawie przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności;
  - 4) minimalne wymagania jakościowe surowca tytoniowego, uzgodnione między stronami umowy;
  - 5) nie dłuższy niż miesiąc, licząc od dnia dostarczenia, termin płatności za dostarczony surowiec tytoniowy;
  - 6) listę producentów surowca tytoniowego wraz z informacjami, o których mowa w pkt 2 i 3, oraz o ilości surowca tytoniowego przewidzianej do dostarczenia, jeżeli umowa została zawarta z grupą producentów tytoniu.
3. Umowa na uprawę tytoniu nie podlega zmianom w zakresie całkowitej ilości surowca tytoniowego przewidzianej do dostarczenia.
- 3a. W sprawach nieuregulowanych w niniejszej ustawie do umowy na uprawę tytoniu stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego dotyczące umowy kontraktacji.
4. Umowa kontraktacji zawiera w szczególności postanowienia, o których mowa w ust. 2 pkt 1-5.
5. Umowę kontraktacji oraz umowę na uprawę tytoniu zawiera się do dnia 15 marca roku zbioru oddzielnie dla każdej z grup odmian tytoniu. Kopię umowy na uprawę tytoniu producent surowca tytoniowego lub grupa producentów tytoniu przekazuje dyrektorowi oddziału terenowego Agencji w terminie do dnia 15 maja roku zbioru.
6. Producent surowca tytoniowego lub grupa producentów tytoniu przekazuje dyrektorowi oddziału terenowego Agencji informacje o zmianach umów na uprawę tytoniu oraz kopię dokumentów potwierdzających te zmiany w terminie do dnia 15 września roku zbioru.
7. Terminu określonego w ust. 6 nie stosuje się w przypadku, gdy prawa i obowiązki wynikające z umowy kontraktacji lub umowy na uprawę tytoniu przeszły na nowego posiadacza gospodarstwa rolnego na skutek:
  - 1) śmierci producenta surowca tytoniowego albo
  - 2) przekazania przez producenta surowca tytoniowego gospodarstwa rolnego w celu uzyskania renty strukturalnej.

Art. 33e.

1. Płatność przyznaje dyrektor oddziału terenowego Agencji w drodze decyzji, na wniosek złożony na formularzu opracowanym i udostępnionym przez Agencję.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności:

- 1) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres producenta surowca tytoniowego;
- 2) oświadczenie producenta surowca tytoniowego o ilości surowca tytoniowego dostarczonego pierwszemu przetwórcy w ramach umowy na uprawę tytoniu;
- 3) numer umowy na uprawę tytoniu;
- 4) numer identyfikacji podatkowej (NIP) i numer rachunku bankowego wnioskodawcy;
- 5) numer REGON – jeżeli wnioskodawca jest osobą prawną;
- 6) numer identyfikacyjny wnioskodawcy nadany na podstawie przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności.

3. Do wniosku dołącza się:

- 1) dokumenty potwierdzające informacje o ilości surowca tytoniowego dostarczonego pierwszemu przetwórcy w ramach umowy na uprawę tytoniu;
- 2) dokument, o którym mowa w art. 33b ust. 6 pkt 3 – jeżeli prawo do uzyskania płatności przysługuje łącznie kilku podmiotom.

4. Płatność przyznaje się w wysokości iloczynu maksymalnej stawki płatności określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 33f ust. 7, współczynnika zabezpieczającego przed wypłatą płatności w nadmiernej wysokości określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 33f ust. 5 oraz ilości surowca tytoniowego dostarczonego, zgodnie z art. 32 pkt 2.

Art. 33f.

1. Dyrektor oddziału terenowego Agencji przyznaje z urzędu producentowi surowca tytoniowego płatność wyrównawczą, jeżeli:

- 1) ilość surowca tytoniowego objęta umowami na uprawę tytoniu jest większa od krajowej kwoty produkcji surowca tytoniowego przyznanej Rzeczypospolitej Polskiej określonej w załączniku nr 12 do Traktatu między Królestwem Belgii, Królestwem Danii, Republiką Federalną Niemiec, Republiką Grecką, Królestwem Hiszpanii, Republiką Francuską, Irlandią, Republiką Włoską, Wielkim Księstwem Luksemburga, Królestwem Niderlandów, Republiką Austrii, Republiką Portugalską, Republiką Finlandii, Królestwem Szwecji, Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (państwami członkowskimi Unii Europejskiej) a Republiką Czeską, Republiką Estońską, Republiką Cypryjską, Republiką Łotewską, Republiką Litewską, Republiką Węgierską, Republiką Malty, Rzeczpospolitą Polską, Republiką Słowenii, Republiką Słowacką dotyczącego przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej do Unii Europejskiej, podpisanego w Atenach w dniu 16 kwietnia 2003 r. (Dz. U. z 2004 r. Nr 90, poz. 864), zwanego dalej „Traktatem”;

- 2) całkowita ilość surowca tytoniowego dostarczonego zgodnie z art. 32 pkt 2 jest mniejsza od ilości surowca tytoniowego objętej umowami na uprawę tytoniu.
2. Stawka płatności wyrównawczej stanowi iloraz:
    - 1) różnicy między:
      - a) iloczynem maksymalnej stawki płatności określonej w przepisach wydanych na podstawie ust. 7 oraz krajowej kwoty produkcji surowca tytoniowego przyznanej Rzeczypospolitej Polskiej określonej w załączniku nr 12 do Traktatu a
      - b) sumą płatności przyznanej zgodnie z art. 33e ust. 4 i
    - 2) całkowitej ilości surowca tytoniowego dostarczonego zgodnie z art. 32 pkt 2.
  3. Stawka płatności, o której mowa w ust. 2, nie może przekraczać różnicy między maksymalną stawką płatności określoną w przepisach wydanych na podstawie ust. 7 a iloczynem tej maksymalnej stawki oraz współczynnika zabezpieczającego przed wypłatą płatności w nadmiernej wysokości określonego w przepisach wydanych na podstawie ust. 5.
  4. Płatność wyrównawczą przyznaje się w wysokości iloczynu stawki określonej zgodnie z ust. 2 oraz ilości surowca tytoniowego dostarczonego zgodnie z art. 32 pkt 2.
  5. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określa, w drodze rozporządzenia, corocznie, w terminie do dnia 31 sierpnia, współczynnik zabezpieczający przed wypłatą płatności w nadmiernej wysokości, mając na względzie ilość surowca tytoniowego objętego umowami na uprawę tytoniu w danym roku oraz zobowiązania wynikające z zawartych przez Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych.
  6. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia:
    - 1) szczegółowe warunki i tryb przyznawania oraz sposób wypłaty płatności, a także płatności wyrównawczej producentom surowca tytoniowego, mając na względzie konieczność określenia terminów składania wniosków, terminów wypłaty płatności, a także zabezpieczenie przed nieuzasadnionym przyznawaniem tych płatności;
    - 2) rejony uprawy tytoniu, z uwzględnieniem podziału terytorialnego kraju i tradycyjnie wyodrębnionych rejonów uprawy tytoniu oraz grupy odmian tytoniu przeznaczone do uprawy w poszczególnych rejonach i odmiany tytoniu należące do poszczególnych grup odmian tytoniu, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Izb Rolniczych, związków producentów surowca tytoniowego o zasięgu krajowym oraz Krajowego Stowarzyszenia Przemysłu Tytoniowego.
  7. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, corocznie, w terminie do dnia 15 sierpnia, maksymalną stawkę płatności dla producentów surowca tytoniowego w danym roku zbioru, mając na względzie założenia do ustawy budżetowej na dany rok, zobowiązania wynikające z zawartych przez Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych oraz przepisy Unii Europejskiej obowiązujące w tym zakresie.

Art. 33g.

1. Prezes Agencji przeprowadza kontrole:
  - 1) pierwszych przetwórców,
  - 2) punktów odbioru surowca tytoniowego,
  - 3) producentów surowca tytoniowego– zgodnie z rocznym planem kontroli.
2. Prezes Agencji może powierzyć przeprowadzenie kontroli, o których mowa w:
  - 1) ust. 1 pkt 1 i 2 – Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych;
  - 2) ust. 1 pkt 3 – Agencji Restrukturyzacji.
3. Kontrole, o których mowa w ust. 1 pkt 1, przeprowadza się w zakresie:
  - 1) dostaw surowca tytoniowego, jego pierwszego przetwarzania i przygotowania do obrotu;
  - 2) spełniania warunków określonych w art. 26 ust. 2, niezbędnych do uzyskania wpisu do rejestru pierwszych przetwórców;
  - 3) przestrzegania przez pierwszych przetwórców terminów zapłaty producentom surowca tytoniowego ceny zakupu za dostarczony surowiec tytoniowy;
  - 4) przestrzegania przez pierwszych przetwórców warunków określonych w art. 29.
4. Kontrole, o których mowa w ust. 1 pkt 2, przeprowadza się w zakresie prawidłowości odbioru surowca tytoniowego oraz spełniania przez punkt odbioru surowca tytoniowego warunku określonego w art. 30 ust. 2, niezbędnego do uzyskania zatwierdzenia.
5. Kontrole, o których mowa w ust. 1 pkt 3, przeprowadza się w zakresie prawdziwości danych zawartych w umowie na uprawę tytoniu.
6. Do kontroli, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy o Agencji Rynku Rolnego i organizacji niektórych rynków rolnych, a w przypadku, o którym mowa w ust. 2:
  - 1) pkt 1 – przepisy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych;
  - 2) pkt 2 – przepisy o utworzeniu Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa.
7. W przypadku przeprowadzania kontroli, o których mowa w ust. 1 pkt 3, osoba upoważniona do wykonywania czynności kontrolnych ma prawo wstępu na teren gospodarstwa rolnego, w którym jest produkowany tytoń.

Art. 33h.

1. Pierwszy przetwórcza przekazuje:
  - 1) Prezesowi Agencji informacje o:
    - a) maksymalnych i minimalnych cenach za kilogram surowca tytoniowego, z wyłączeniem podatków i innych opłat, uzgodnionych w umowach

- na uprawę tytoniu, z podziałem na grupy odmian tytoniu – do dnia 30 czerwca roku zbioru,
- b) ilości surowca tytoniowego objętego umowami na uprawę tytoniu, z podziałem na grupy odmian tytoniu – do dnia 31 marca roku zbioru,
  - c) wielkości dostaw surowca tytoniowego z danego roku zbioru, z podziałem na grupy odmian tytoniu – do dnia 30 maja roku następującego po roku zbioru,
  - d) średniej cenie ważonej za kilogram surowca tytoniowego płaconej przez pierwszych przetwórców, z podziałem na grupy odmian tytoniu – do dnia 30 maja roku następującego po roku zbioru,
  - e) przepływie zapasów surowca tytoniowego będącego w dyspozycji pierwszych przetwórców, z podziałem na grupy odmian tytoniu – do dnia 30 czerwca roku następującego po roku zbioru;
- 2) dyrektorowi oddziału terenowego Agencji informacje o planowanych, w każdym miesiącu od dnia 1 września roku zbioru do dnia 30 kwietnia roku następującego po roku zbioru, terminach odbioru surowca tytoniowego – nie później niż 14 dni przed początkiem miesiąca, którego te informacje dotyczą.
2. Prezes Agencji przekazuje:
- 1) Komisji Europejskiej, na jej wniosek, informacje o:
    - a) nazwach i adresach pierwszych przetwórców,
    - b) liczbie umów na uprawę tytoniu oraz wielkości powierzchni uprawy prowadzonej na podstawie tych umów, z podziałem na grupy odmian tytoniu,
    - c) ogólnej liczbie producentów surowca tytoniowego oraz liczbie producentów surowca tytoniowego należących do uznanych grup producentów tytoniu, z podziałem na producentów surowca tytoniowego uprawiających poszczególne grupy odmian tytoniu,
    - d) liczbie pierwszych przetwórców, którzy zawarli umowy na uprawę tytoniu, z podziałem na grupy odmian tytoniu,
    - e) których mowa w ust. 1 pkt 1;
  - 2) właściwemu organowi państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym tytoń został wyprodukowany, kopie umów na uprawę tytoniu oraz inne dokumenty niezbędne do wypłaty płatności.
3. Prezes Agencji przekazuje informacje, o których mowa w ust. 2 pkt 1, również ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych.
4. Prezes Agencji przekazuje Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego informacje o:
- 1) powierzchni uprawy tytoniu prowadzonej na podstawie umów na uprawę tytoniu, w kraju i w poszczególnych województwach, w terminie do dnia 28 marca,
  - 2) wielkości dostaw surowca tytoniowego dokonanych na podstawie umów na uprawę tytoniu, z danego roku zbioru, wyprodukowanego w kraju i w poszczególnych województwach, w terminie do dnia 30 kwietnia
- roku następującego po roku zbiorów.

5. Minister właściwy do spraw rynków rolnych przekazuje Komisji Europejskiej, na jej wniosek:
- 1) informacje o rejonach uprawy tytoniu oraz grupach odmian tytoniu przeznaczonych do uprawy w poszczególnych rejonach;
  - 2) inne informacje o rynku tytoniu.

Rozdział 5

Rynek suszu paszowego

Art. 34.(uchylony).

Art. 35.

1. W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej Prezes Agencji:
  - 1) wydaje decyzje w sprawach:
    - a) zatwierdzenia przedsiębiorstwa przetwórczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 382/2005 z dnia 7 marca 2005 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1786/2003 w sprawie wspólnej organizacji rynku suszu paszowego (Dz.Urz. UE L 61 z 8.03.2005, str. 4, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji 382/2005,
    - b) zatwierdzenia nabywcy pasz do suszenia lub rozdrabniania w rozumieniu art. 2 pkt 3 rozporządzenia Komisji 382/2005,
    - c) cofnięcia zatwierdzeń, o których mowa w lit. a i b,
    - d) przyznawania pomocy, o której mowa w art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1786/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku suszu paszowego (Dz.Urz. UE L 270 z 21.10.2003, str. 114 i Dz.Urz. UE L 91 z 30.03.2004, str. 1), zwanej dalej „pomocą”, w tym obniżenia kwoty pomocy zgodnie z art. 30 rozporządzenia Komisji 382/2005;
  - 2) prowadzi nadzór nad:
    - a) ponownym wprowadzeniem na teren przedsiębiorstwa przetwórczego suszu paszowego, wyprodukowanego przez to przedsiębiorstwo, w celu przepakowania,
    - b) wprowadzeniem na teren przedsiębiorstwa przetwórczego suszu paszowego wyprodukowanego przez inne przedsiębiorstwo przetwórcze.
2. Wnioski o wydanie decyzji w sprawie zatwierdzeń, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a i b, zawierają w szczególności:
  - 1) imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres wnioskodawcy albo nazwę i adres siedziby wnioskodawcy;
  - 2) numer rejestracyjny nadany wnioskodawcy w centralnym rejestrze przedsiębiorców prowadzonym przez Agencję.

3. Wnioski, o których mowa w ust. 2, składa się na formularzu opracowanym i udostępnionym przez Agencję.
4. Do wniosku o wydanie decyzji w sprawie zatwierdzenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a, dołącza się dokumentację określoną w art. 5 lit. a rozporządzenia Komisji 382/2005.
5. Wniosek o przyznanie pomocy składa się na formularzu udostępnionym przez Agencję.
6. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o przyznanie pomocy, mając na względzie uzyskanie informacji określonych w art. 19 rozporządzenia Komisji 382/2005.

Art. 36.

1. Prezes Agencji przeprowadza kontrole, o których mowa w rozdziale 5 rozporządzenia Komisji 382/2005, z wyłączeniem kontroli określonych w art. 24 ust. 2 oraz art. 27 ust. 1 lit. b tego rozporządzenia, na podstawie analizy ryzyka oraz zgodnie z rocznym planem kontroli.
2. W analizie ryzyka, o której mowa w ust. 1, poza elementami wymienionymi w art. 27 ust. 2 lit. a-c rozporządzenia Komisji 382/2005, uwzględnia się:
  - 1) liczbę i wielkość powierzchni działek ewidencyjnych, z których pochodzą pasze objęte umowami lub deklaracjami dostaw, o których mowa w art. 14 i 15 rozporządzenia Komisji 382/2005;
  - 2) liczbę zawartych przez przedsiębiorstwo przetwórcze umów dostawy zielonki.
3. Prezes Agencji Restrukturyzacji przeprowadza, na wniosek Prezesa Agencji, kontrole, o których mowa w art. 24 ust. 2 oraz art. 27 ust. 1 lit. b rozporządzenia Komisji 382/2005, w terminie uzgodnionym z Prezesem Agencji.
4. Prezes Agencji Restrukturyzacji przekazuje Prezesowi Agencji kopie sprawozdań z kontroli, o których mowa w art. 24 ust. 2 oraz art. 27 ust. 1 lit. b rozporządzenia Komisji 382/2005, w formie protokołów z kontroli.
5. Prezes Agencji może powierzyć przeprowadzenie kontroli, o których mowa w rozdziale 5 rozporządzenia Komisji 382/2005, z wyłączeniem kontroli określonych w art. 24 ust. 2 oraz art. 27 ust. 1 lit. b tego rozporządzenia, innym jednostkom organizacyjnym dysponującym odpowiednimi warunkami organizacyjnymi, kadrowymi i technicznymi, określonymi w przepisach wydanych na podstawie ust. 13 pkt 2.
6. Prezes Agencji Restrukturyzacji może powierzyć przeprowadzenie kontroli, o których mowa w art. 24 ust. 2 oraz art. 27 ust. 1 lit. b rozporządzenia Komisji 382/2005, innym jednostkom organizacyjnym dysponującym odpowiednimi warunkami organizacyjnymi, kadrowymi i technicznymi, określonymi na podstawie przepisów o płatnościach bezpośrednich do gruntów rolnych i oddzielnej płatności z tytułu cukru.
7. Czynności kontrolne są wykonywane przez osoby posiadające imienne upoważnienie wydane odpowiednio przez:
  - 1) Prezesa Agencji albo
  - 2) Prezesa Agencji Restrukturyzacji.

8. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 7 pkt 1, zawiera wskazanie podstawy prawnej do przeprowadzenia kontroli, osoby upoważnionej do wykonywania czynności kontrolnych, miejsca przeprowadzenia kontroli, jej zakresu oraz terminu ważności upoważnienia.
9. Do upoważnienia, o którym mowa w ust. 7 pkt 2, stosuje się odpowiednio przepisy wydane na podstawie przepisów o płatnościach bezpośrednich do gruntów rolnych i oddzielnej płatności z tytułu cukru.
10. Przed rozpoczęciem czynności kontrolnych osoba upoważniona do ich wykonywania jest obowiązana okazać imienne upoważnienie.
11. Osoby upoważnione do wykonywania czynności kontrolnych mają prawo:
  - 1) wstępu:
    - a) na grunty, na których są uprawiane rośliny pastewne przeznaczone do produkcji suszu paszowego,
    - b) do obiektów produkcyjnych, magazynowych oraz punktów sprzedaży suszu paszowego lub mieszanek,
    - c) do mieszalni pasz i obiektów gospodarczych wykorzystywanych do chowu zwierząt;
  - 2) żądania pisemnych lub ustnych informacji związanych z przedmiotem kontroli;
  - 3) wglądu do dokumentów związanych z przedmiotem kontroli, sporządzania z nich odpisów, wyciągów lub kserokopii oraz zabezpieczania tych dokumentów;
  - 4) sporządzania dokumentacji fotograficznej z przeprowadzonej kontroli;
  - 5) pobierania próbek do badań.
12. Sprawozdania z kontroli, o których mowa w art. 28 rozporządzenia Komisji 382/2005, w przypadku:
  - 1) Agencji - sporządza się w formie raportu;
  - 2) Agencji Restrukturyzacji - sporządza się w formie protokołu.
13. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia:
  - 1) (uchylony);
  - 2) warunki organizacyjne, techniczne i kadrowe, jakie powinny spełniać jednostki organizacyjne, którym można powierzyć przeprowadzenie kontroli, o których mowa w rozdziale 5 rozporządzenia Komisji 382/2005, z wyłączeniem kontroli określonych w art. 24 ust. 2 oraz art. 27 ust. 1 lit. b tego rozporządzenia, mając na względzie zapewnienie wykonywania ich w jednolity sposób na obszarze całego kraju;
  - 3) wzór imiennego upoważnienia, o którym mowa w ust. 7 pkt 1, mając na względzie ujednoczenie informacji zawartych w upoważnieniu.

Art. 37.

1. Prezes Agencji jest organem właściwym w sprawie przyjmowania:
  - 1) informacji, o których mowa w art. 9 akapit pierwszy i drugi oraz art. 11 ust. 4,

2) listy, o której mowa w art. 17

- rozporządzenia Komisji 382/2005.

2. Przedsiębiorstwo przetwórcze przekazuje Prezesowi Agencji:

1) bilans zużycia energii użytej do produkcji pasz poddanych dehydratacji, zawierający informacje określone w załączniku I do rozporządzenia Komisji 382/2005 - do dnia 10 maja za poprzedni rok gospodarczy;

2) informacje o:

a) określonej w tonach szacowanej ilości zapasów suszu paszowego posiadanych przez przedsiębiorstwo przetwórcze na dzień 31 marca poprzedniego roku gospodarczego - do dnia 10 kwietnia następnego roku gospodarczego,

b) zamiarze:

- wywozu partii suszu paszowego wyprodukowanego przez przedsiębiorstwo przetwórcze poza teren tego przedsiębiorstwa,
- wprowadzenia na teren przedsiębiorstwa przetwórczego suszu paszowego, o którym mowa w art. 35 ust. 1 pkt 2 lit. a,
- zmieszania partii suszu paszowego z innymi produktami w celu wyprodukowania mieszanki.

3. Informacje:

1) o których mowa w ust. 2 pkt 2 lit. b tiret pierwsze, przekazuje się co najmniej na 1 dzień roboczy przed wywozem partii suszu paszowego poza teren przedsiębiorstwa przetwórczego;

2) o których mowa w:

a) ust. 2 pkt 2 lit. b tiret drugie i trzecie,

b) art. 9 akapit pierwszy i drugi rozporządzenia Komisji 382/2005

- przekazuje się co najmniej na 2 dni robocze przed zamierzonym dokonaniem czynności określonych w tych przepisach.

Art. 38.

W dokumentach potwierdzających zbycie suszu paszowego - wystawianych przez przedsiębiorstwo przetwórcze albo podmiot, o którym mowa w art. 27 ust. 1 rozporządzenia Komisji 382/2005, odbierający susz paszowy w stanie niezmienionym od wywozu poza teren przedsiębiorstwa przetwórczego - wpisuje się numer partii suszu paszowego objętego wnioskiem o przyznanie pomocy, nadany przez przedsiębiorstwo przetwórcze.

Art. 39.

1. Prezes Agencji:

1) przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych i Komisji Europejskiej informacje:

a) o których mowa w art. 33 ust. 1 i 2 lit. a-d i lit. f rozporządzenia Komisji 382/2005 oraz

- b) o zbiorczym bilansie zużycia energii użytej do produkcji pasz poddanych dehydratacji, sporządzonym zgodnie z załącznikiem I do rozporządzenia Komisji 382/2005;
  - 2) przeprowadza kontrolę, o której mowa w art. 34 ust. 1 lit. b rozporządzenia Komisji 382/2005.
2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych przekazuje Komisji Europejskiej informacje:
- 1) o ewolucji powierzchni przeznaczonych pod uprawę roślin motylkowych i innych pasz zielonych, zgodnie z załącznikiem nr II do rozporządzenia Komisji 382/2005;
  - 2) określone w art. 33 ust. 2 lit. g rozporządzenia Komisji 382/2005.

Rozdział 6

Przepisy karne

Art. 40.

1. Kto wprowadza do obrotu chmiel lub produkty chmielowe bez certyfikatu albo świadectwa równoważności, podlega karze grzywny.
2. Kto wbrew obowiązkowi określonymu w art. 23 ust. 3 nie przekazuje Głównemu Inspektorowi informacji o ponoszonym przez:
  - 1) producenta chmielu średnim koszcie wstępnego przygotowania 1 kg chmielu,
  - 2) grupę producentów chmielu:
    - a) średnim koszcie składowania 1 kg chmielu,
    - b) średnim koszcie w związku ze sprzedażą 1 kg chmielu– podlega karze grzywny.
3. Kto wbrew obowiązkowi nie przekazuje:
  - 1) Prezesowi Agencji informacji o:
    - a) maksymalnych i minimalnych cenach za kilogram surowca tytoniowego, z wyłączeniem podatków i innych opłat, uzgodnionych w umowach na uprawę tytoniu,
    - b) wielkości dostaw surowca tytoniowego z danego roku zbioru,
    - c) średniej cenie ważonej za kilogram surowca tytoniowego płaconej przez pierwszych przetwórców, z podziałem na grupy odmian tytoniu,
    - d) przepływie zapasów surowca tytoniowego będącego w dyspozycji pierwszych przetwórców, z podziałem na grupy odmian tytoniu,
  - 2) dyrektorowi oddziału terenowego Agencji informacji o:
    - a) zmianie danych, o których mowa w art. 26 ust. 4,
    - b) planowanych terminach odbioru surowca tytoniowego, o których mowa w art. 33h ust. 1 pkt 2– podlega karze grzywny.

4. Kto:

- 1) działając w imieniu lub w interesie organizacji producentów lub zrzeszenia organizacji producentów wbrew obowiązkowi określönemu w art. 13 ust. 1 pkt 4, nie przekazuje informacji o ilości owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży w poprzednich miesiącach roku handlowego – w rozbićciu na gatunki,
- 2) działając w imieniu lub w interesie browaru, wbrew obowiązkowi określönemu w art. 20 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1850/2006 z dnia 14 grudnia 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady certyfikacji chmielu i produktów chmielowych (Dz.Urz. UE L 355 z 15.12.2006, str. 72), nie przekazuje informacji o chmielu zebranym z plantacji należących do browaru i zużytym przez ten browar w stanie świeżym lub po przetworzeniu,
- 3) będąc producentem chmielu nienależącym do grupy producentów chmielu albo działając w imieniu lub w interesie grupy producentów chmielu, wbrew obowiązkom określonym w art. 3 lub 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1557/2006 z dnia 18 października 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1952/2005 w odniesieniu do rejestracji umów i przekazywania danych odnoszących się do chmielu, nie przekazuje kopii umów zawartych z wyprzedzeniem lub kopii faktur potwierdzających przeniesienie własności chmielu,
- 4) będąc producentem chmielu nienależącym do grupy producentów chmielu albo działając w imieniu lub w interesie grupy producentów chmielu, przekazuje wojewódzkiemu inspektorowi, właściwemu ze względu na miejsce położenia uprawy chmielu, nieprawdziwe dane w zgłoszeniu powierzchni uprawy chmielu, o którym mowa w art. 20 ust. 1 pkt 4 lit. d,
- 5) będąc producentem chmielu przekazuje wojewódzkiemu inspektorowi, właściwemu ze względu na miejsce położenia uprawy chmielu, nieprawdziwe dane w deklaracji, o której mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1850/2006 z dnia 14 grudnia 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady certyfikacji chmielu i produktów chmielowych (Dz.Urz. UE L 355 z 15.12.2006, str. 72), dołączanej do chmielu nieprzygotowanego zgłoszonego do certyfikacji,
- 6) wykonując działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania produktów chmielowych, wbrew obowiązkowi określönemu w art. 23 ust. 4, nie przekazuje informacji o średniej zawartości alfa-kwasów w chmielu

– podlega karze grzywny.

- 4a. Kto wbrew obowiązkowi, o którym mowa w art. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw (Dz. Urz. WE L 297 z 21.11.1996, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 20, str. 55, z późn. zm.²⁾), dokonuje prezentacji,

---

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. WE L 346 z 17.12.1997, str. 41; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 22, str. 140; Dz. Urz. WE L 108 z 27.04.1999, str. 7; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 25, str. 190; Dz. Urz. WE L 160 z 26.06.1999, str. 80; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 25, str. 3; Dz. Urz. WE L 311 z 12.12.2000, str. 9; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 31, str. 31; Dz. Urz. WE L 328 z 23.12.2000, str. 2; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 31, str. 97; Dz. Urz. WE L 100 z 11.04.2001, str. 12; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 32, str. 94; Dz. Urz. WE L 129 z 11.05.2001, str. 3; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 32, str. 226; Dz. Urz. WE L 84 z 28.03.2002, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz.

oferuje do sprzedaży, sprzedaje albo w innej formie wprowadza do obrotu owoce i warzywa niezgodnie z wymaganiami jakości handlowej, podlega karze grzywny.

4b. Kto:

- 1) udaremnia lub utrudnia wojewódzkiemu inspektorowi przeprowadzenie kontroli jakości handlowej owoców i warzyw wprowadzanych do obrotu albo kontroli składowania lub transportowania tych artykułów,
  - 2) nie przekazuje wojewódzkiemu inspektorowi informacji, o których mowa w art. 17 ust. 1,
  - 3) wykonuje działalność w zakresie pierwszego przetwarzania surowca tytoniowego bez uzyskania wpisu do rejestru pierwszych przetwórców,
  - 4) będąc pierwszym przetwórcą, zbywa surowiec tytoniowy lub surowiec tytoniowy po pierwszym przetworzeniu niezgodnie z warunkami określonymi w art. 29 ust. 1 lub 2,
  - 4a) będąc pierwszym przetwórcą, przechowuje surowiec tytoniowy lub surowiec tytoniowy po pierwszym przetworzeniu niezgodnie z warunkami określonymi w art. 29 ust. 3,
  - 5) prowadzi odbiór surowca tytoniowego poza zatwierdzonym punktem odbioru surowca tytoniowego,
  - 6) umyślnie powoduje opuszczenie przez surowiec tytoniowy punktu odbioru surowca tytoniowego lub przyjmuje ten surowiec w celu innym niż określony w art. 30 ust. 7
- podlega karze grzywny.
5. Orzekanie w sprawach, o których mowa w ust. 1-4b, następuje w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

Rozdział 7

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 41.

W ustawie z dnia 29 listopada 2000 r. o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego (Dz.U. z 2001 r. Nr 3, poz. 19 oraz z 2002 r. Nr 238, poz. 2019) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) świadectwo równoważności - świadectwo potwierdzające spełnianie przez importowany chmiel lub produkt chmielowy minimalnych wymagań jakościowych obowiązujących w Rzeczypospolitej Polskiej, wydane przez kraj pochodzenia,”;
- 2) w art. 3 uchyla się pkt 2 i 3;
- 3) uchyla się art. 4;

3, t. 35, str. 338; Dz. Urz. WE L 285 z 23.10.2002, str.13; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 37, str. 221; Dz. Urz. WE L 7 z 11.01.2003, str. 64; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 38, str. 68.

4) w art. 5 w ust. 1:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) łączna wartość produktów wytworzonych przez członków grupy i sprzedanych w okresie roku poprzedzającego złożenie wniosku, wynosi co najmniej równowartość 100 tys. euro,”

b) w pkt 3 uchyla się lit. a;

5) uchyla się art. 9-21;

6) w art. 22 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) łączna wartość produktów wytworzonych przez członków grupy i sprzedanych w okresie roku poprzedzającego złożenie wniosku, wynosi co najmniej równowartość 50 tys. euro,”;

7) uchyla się art. 23 i art. 26;

8) w art. 24 w ust. 2:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) realizacji planu działania, o którym mowa w art. 22 ust. 1 pkt 3,”

b) uchyla się pkt 2;

9) w art. 37 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Na chmiel uzyskany w wyniku mieszania wydaje się certyfikat.”;

10) art. 38 otrzymuje brzmienie:

„Art. 38. 1. Przepakowywanie chmielu albo produktów chmielowych, na które został wydany certyfikat może odbywać się wyłącznie pod nadzorem inspektora.

2. Po przepakowaniu każde opakowanie powinno być oznakowane w sposób, o którym mowa w art. 33 ust. 1 pkt 2 lub art. 36 ust. 2. W certyfikacie inspektor wpisuje informację o zmianie opakowania i oznakowaniu opakowań.

3. W przypadku podziału partii chmielu lub produktu chmielowego, na którą wydano certyfikat albo świadectwo równoważności, sprzedawca dołącza do każdej części tej partii fakturę lub inny dokument handlowy, w którym umieszcza zgodne z certyfikatem albo świadectwem równoważności informacje o:

1) dla chmielu:

a) określeniu towaru,

b) masie netto,

c) kraju i rejonie uprawy,

d) roku zbioru,

e) nazwie odmiany,

f) numerze certyfikatu albo świadectwa równoważności i nazwie jednostki, która go wydała,

2) dla produktu chmielowego:

a) informacje, o których mowa w pkt 1,

b) miejscu i dacie wytworzenia.”;

11) w art. 39:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Inspektor prowadzi ewidencję umów kontraktacji zawartych między producentem chmielu lub grupą producentów chmielu utworzoną na podstawie przepisów o grupach producentów rolnych i ich związkach a nabywcą chmielu i innych umów potwierdzających przeniesienie własności chmielu oraz ewidencję ilości dostarczonego chmielu.”;

b) w ust. 3 uchyla się pkt 6;

12) w art. 40 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kopie pozostałych umów potwierdzających przeniesienie własności chmielu producent chmielu lub grupa producentów chmielu przekazuje inspektorowi po dostarczeniu chmielu nabywcy, nie później jednak niż do dnia 31 stycznia każdego roku.”;

13) art. 44 i 45 otrzymują brzmienie:

„Art. 44. 1. Wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego wymaga zezwolenia wydanego w drodze decyzji przez Prezesa Agencji Rynku Rolnego.

2. Zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, nie udziela się grupom producentów tytoniu i ich związkom utworzonym na podstawie przepisów o grupach producentów rolnych i ich związkach.

3. Zezwolenie na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego wydaje się, jeżeli wnioskodawca dysponuje pomieszczeniami i urządzeniami technicznymi zapewniającymi uzyskanie stabilnego produktu nadającego się do przechowywania i dalszego przetwarzania.

4. Wniosek o wydanie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, poza informacjami określonymi w przepisach o działalności gospodarczej, zawiera informacje o:

1) zdolnościach produkcyjnych w zakresie wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego,

2) urządzeniach technicznych i ich rozmieszczeniu w pomieszczeniach służących do odbioru i klasyfikacji surowca tytoniowego oraz wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego.

5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 4, dołącza się:

1) dokument potwierdzający tytuł prawny wnioskodawcy do nieruchomości, w których ma być prowadzona zamierzona działalność,

2) zaświadczenie komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej, państwowego powiatowego inspektora sanitarnego i wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska stwierdzające, że obiekty przeznaczone do prowadzenia zamierzonej działalności gospodarczej spełniają wyma-

gania określone w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, sanitarnych i o ochronie środowiska.

Art. 45. 1. Prezes Agencji Rynku Rolnego może cofnąć, w drodze decyzji, zezwolenie, o którym mowa w art. 44 ust. 1, w przypadku gdy przedsiębiorca:

- 1) nie dokonał płatności za dostarczony surowiec tytoniowy w terminie określonym w umowie kontraktacji,
- 2) przestał spełniać warunki, o których mowa w art. 44 ust. 3.

2. W przypadku cofnięcia zezwolenia z powodu przekroczenia określonego w umowie kontraktacji terminu płatności za dostarczony surowiec tytoniowy ponowne zezwolenie w takim samym zakresie może być wydane nie wcześniej niż po upływie:

- 1) roku - jeżeli termin płatności został przekroczony o 30 dni, ale nie więcej niż do 60 dni,
- 2) 2 lat - jeżeli termin płatności został przekroczony o 60 dni, ale nie więcej niż do 90 dni,
- 3) 3 lat - jeżeli termin płatności został przekroczony o 90 i więcej dni.”;

14) uchyla się art. 46-52 i art. 56.

Art. 42.

W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz.U. z 2001 r. Nr 5, poz. 44, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) owoców i warzyw, których wymagania jakości handlowej określają przepisy Unii Europejskiej.”;

2) w art. 23 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Kontrole jakości handlowej owoców i warzyw wyprodukowanych i dostarczonych w danym roku gospodarczym przetwórcom, w rozumieniu przepisów o organizacji rynku przetworów owocowych i warzywnych, prowadzone są na podstawie planu kontroli uzgodnionego z Prezesem Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, na wniosek dyrektora oddziału regionalnego Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa właściwego ze względu na siedzibę przetwórcy lub organizacji producentów.”;

3) w art. 28 dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Protokoły z kontroli, o których mowa w art. 23 ust. 3, przekazuje się Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, w terminie 7 dni od dnia podpisania protokołu kontroli.”.

---

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1802, z 2002 r. Nr 135, poz. 1145 i Nr 166, poz. 1360 oraz z 2003 r. Nr 208, poz. 2020 i Nr 223, poz. 2220.

Art. 43.

W ustawie z dnia 27 lipca 2002 r. o organizacji rynku przetworów owocowych i warzywnych (Dz. U. Nr 150, poz. 1238) w załączniku w części „Objaśnienia” w pkt 8 wyrazy „nie mniejszą niż 12%” zastępuje się wyrazami „mniejszą niż 12%”.

Rozdział 8**Przepisy przejściowe i końcowe****Art. 44.**

W 2004 r. do kwotowania produkcji surowca tytoniowego oraz do rejonizacji upraw tytoniu stosuje się zasady określone w art. 45-50.

Art. 45.

1. Wprowadza się kwotowanie produkcji surowca tytoniowego na 2004 r.
2. Krajowa kwota produkcji surowca tytoniowego, w podziale na grupy użytkowe tytoniu, wynosi:
  - 1) 22 200 t tytoniu jasnego - odmian typu Virginia;
  - 2) 12 633 t tytoniu jasnego - odmian typu Burley;
  - 3) 1 867 t tytoniu ciemnego suszonego powietrzem;
  - 4) 1 233 t tytoniu ciemnego suszonego powietrzem z możliwością dosuszenia i wędzenia.

Art. 46.

1. Prezes Agencji w ramach kwoty, o której mowa w art. 45 ust. 2, przyznaje, na wniosek, w drodze decyzji, kwotę produkcji surowca tytoniowego z podziałem na grupy użytkowe tytoniu:
  - 1) producentom surowca tytoniowego posiadającym gospodarstwo rolne, zwanym dalej „producentami”, lub
  - 2) grupom producentów tytoniu, z podziałem na poszczególnych członków.
2. Ustalenie wielkości kwoty produkcji surowca tytoniowego dla producentów lub grup producentów tytoniu, z zastrzeżeniem ust. 3, następuje przez podział kwoty, o której mowa w art. 45 ust. 2, proporcjonalnie do średniej ilości surowca tytoniowego dostarczonego przetwórcom przez każdego producenta lub grupę producentów tytoniu w okresie 3 lat poprzedzających ostatni zbiór, a w przypadku producentów, którzy uprawiali tytoń na podstawie limitu otrzymanego na 2003 r. i nie uprawiali tytoniu w latach 2000-2002, proporcjonalnie do ilości surowca tytoniowego będącego przedmiotem umowy kontraktacji ze zbiorów 2003 r.
3. Przy ustalaniu wielkości kwoty produkcji surowca tytoniowego uwzględnia się masę surowca tytoniowego, której producent nie zebrał w wyniku wystąpienia wyjątkowych okoliczności.

4. Wniosek o przyznanie kwoty produkcji surowca tytoniowego zawiera:
- 1) imię, nazwisko, określenie miejsca zamieszkania i adres albo nazwę, określenie siedziby i adres wnioskodawcy;
  - 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) i numer rachunku bankowego wnioskodawcy;
  - 3) numer REGON, w przypadku gdy wnioskodawcą jest osoba prawna;
  - 4) numer identyfikacyjny wnioskodawcy nadany na podstawie przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności;
  - 5) określenie ilości surowca tytoniowego w poszczególnych grupach odmian, której dotyczy wniosek;
  - 6) informację o rejonie i wielkości powierzchni uprawy oraz określenie miejsca położenia plantacji, na której uprawiany jest tytoń;
  - 7) informację o ilości surowca tytoniowego dostarczonego przetwórcom ze zbiorów z 3 lat poprzedzających ostatni zbiór, z podziałem na grupy użytkowe tytoniu w przypadku producentów uprawiających tytoń w latach 2000-2002;
  - 8) informację o wystąpieniu wyjątkowych okoliczności, których skutkiem było obniżenie produkcji surowca tytoniowego w danym roku w okresie, który stanowi podstawę do wyliczenia kwoty produkcji surowca tytoniowego;
  - 9) listę producentów wraz z informacjami, o których mowa w pkt 1-8, jeżeli wnioskodawcą jest grupa producentów tytoniu.
5. Wniosek składa się do dnia 20 stycznia 2004 r.
6. Do wniosku dołącza się dokumenty potwierdzające informacje, o których mowa w ust. 4 pkt 7 i 8.
7. Decyzję w sprawie przyznania kwoty produkcji surowca tytoniowego producentowi lub grupie producentów tytoniu wydaje się do dnia 10 marca 2004 r.

Art. 47.

1. Producenci mogą zbywać między sobą prawa do przyznanych kwot produkcji surowca tytoniowego lub ich części, nie później niż do dnia 14 marca 2004 r., jeżeli:
  - 1) na uprawę tytoniu objętego kwotą nie została zawarta umowa kontraktacji lub umowa na uprawę;
  - 2) nabywca prawa do kwoty posiada już kwotę na daną grupę użytkową tytoniu;
  - 3) zbywana część kwoty jest nie mniejsza niż 100 kg;
  - 4) grupa producentów tytoniu wyraziła zgodę na zbycie kwoty lub jej części przez członka grupy nabywcy niebędącemu członkiem tej grupy.
2. O zbyciu kwoty produkcji surowca tytoniowego lub jej części zbywca zawiadamia niezwłocznie na piśmie Prezesa Agencji, nie później jednak niż do dnia 20 marca 2004 r., dołączając:

- 1) oryginały decyzji, o których mowa w art. 46 ust. 7, wydanych producentowi i nabywcy;
  - 2) kopię umowy o zbyciu prawa do przyznanych kwot zawartej między zbywcą a nabywcą;
  - 3) dokument potwierdzający zgodę grupy, o której mowa w ust. 1 pkt 4.
3. Prezes Agencji, w drodze decyzji, przyznaje zbywcy i nabywcy nowe kwoty produkcji surowca tytoniowego do dnia 26 marca 2004 r.

Art. 48.

1. Uprawa tytoniu jest prowadzona wyłącznie w rejonach uprawy, na podstawie:
  - 1) umowy na uprawę zawartej między grupą producentów tytoniu a przetwórcą oraz umowy kontraktacji zawartej między producentem a grupą producentów tytoniu, po wydaniu decyzji, o której mowa w art. 46 ust. 7;
  - 2) umowy na uprawę zawartej po wydaniu decyzji, o której mowa w art. 46 ust. 7, między producentem niebędącym członkiem grupy producentów tytoniu a przetwórcą.
2. Umowa kontraktacji lub umowa na uprawę są zawierane oddzielnie dla każdej z grup użytkowych tytoniu, na okres nie dłuższy niż jeden cykl produkcyjny.

Art. 49.

1. Umowa na uprawę określa w szczególności:
  - 1) grupę użytkową tytoniu;
  - 2) cenę i ilość surowca tytoniowego przewidzianą do dostarczenia;
  - 3) wielkość kwoty produkcji surowca tytoniowego ustaloną w decyzji, o której mowa w art. 46 ust. 7;
  - 4) rejon i wielkość powierzchni uprawy tytoniu oraz miejsce położenia plantacji, na których uprawia się tytoń;
  - 5) minimalne wymagania co do jakości surowca tytoniowego, uzgodnione między stronami umowy;
  - 6) termin płatności za dostarczony surowiec tytoniowy, nie dłuższy niż miesiąc licząc od dnia dostarczenia;
  - 7) listę producentów wraz z informacjami, o których mowa w pkt 1, 3 i 4, jeżeli umowa została zawarta z grupą producentów tytoniu.
2. Umowa kontraktacji zawiera w szczególności postanowienia, o których mowa w ust. 1 pkt 1-6.
3. Umowę kontraktacji oraz umowę na uprawę zawiera się do dnia 31 marca 2004 r. Kopię umowy na uprawę producent lub grupa producentów tytoniu przekazuje Prezesowi Agencji, w terminie 10 dni od dnia jej zawarcia.

Art. 50.

1. W przypadku niezawarcia umowy na uprawę lub w przypadku gdy po jej zawarciu producent lub grupa producentów tytoniu nie wykorzystwała ustalonej kwoty

- produkcji surowca tytoniowego, o której mowa w art. 46 ust. 2, niezwłocznie zawiadamia o tym na piśmie Prezesa Agencji.
2. Po otrzymaniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, Prezes Agencji poinformuje grupy producentów tytoniu, najpóźniej do dnia 15 kwietnia 2004 r., o możliwościach uzyskania dodatkowych kwot produkcji surowca tytoniowego.
  3. Dodatkową kwotę produkcji surowca tytoniowego mogą otrzymać tylko grupy producentów tytoniu.
  4. Wniosek o wydanie decyzji o przyznaniu dodatkowej kwoty produkcji surowca tytoniowego można składać do dnia 25 kwietnia 2004 r. Przepis art. 46 ust. 4 stosuje się odpowiednio.
  5. Decyzję, o której mowa w ust. 4, wydaje się do dnia 10 maja 2004 r.
  6. Grupa producentów tytoniu, która otrzymała decyzję o przyznaniu dodatkowej kwoty produkcji surowca tytoniowego, zawiera umowę na uprawę oraz umowy kontraktacji do dnia 30 maja 2004 r. i w terminie 10 dni od dnia zawarcia umowy na uprawę przekazuje jej kopię Prezesowi Agencji. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

Art. 51.

1. Przedsiębiorcy, którzy przed dniem 1 stycznia 2004 r. uzyskali zezwolenie na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego na podstawie dotychczasowych przepisów, tracą prawo do wykonywania tej działalności, jeżeli do dnia 20 stycznia 2004 r. nie złożą do Prezesa Agencji wniosku o wydanie zezwolenia na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego.
2. Przepis ust. 1 nie dotyczy działalności gospodarczej w zakresie wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego odebranego na podstawie umów kontraktacji zawartych przed dniem 31 marca 2003 r.
3. Przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego składają Prezesowi Agencji, do dnia 31 maja 2004 r., sprawozdanie o ilości skupionego i przetworzonego surowca tytoniowego za okres od dnia 1 stycznia do dnia 30 kwietnia 2004 r.
4. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do przedsiębiorcy, który na podstawie ust. 1 utracił prawo do wykonywania działalności w zakresie wstępnego przetwarzania surowca tytoniowego.

Art. 51a.

1. W 2005 r. kwoty produkcji surowca tytoniowego dla producentów lub grup producentów tytoniu, w ramach krajowej kwoty produkcji, są przyznawane:
  - 1) w sposób określony w art. 46 ust. 2 i 3, przy czym za okres 3 lat poprzedzających ostatni zbiór uznaje się lata 2000-2002;
  - 2) na podstawie dokumentów, o których mowa w art. 46 ust. 4 i 6, złożonych przez producenta lub grupę producentów tytoniu Prezesowi Agencji, w celu otrzymania kwoty na 2004 r.
2. Prezes Agencji, w terminie do dnia 28 lutego 2005 r., w drodze decyzji, przyznaje kwoty, o których mowa w ust. 1, z podziałem na grupy użytkowe tytoniu:

- 1) producentom lub
- 2) grupom producentów tytoniu, z podziałem na poszczególnych członków.

Art. 52.

1. Podmiot zajmujący się produkcją suszu, który zamierza korzystać z dopłaty z tytułu tej produkcji, przysługującej od dnia 1 maja 2004 r., składają wnioski o zatwierdzenie przedsiębiorstwa przetwórczego do dyrektora oddziału terenowego Agencji, do dnia 31 stycznia 2004 r.
2. Wniosek o zatwierdzenie przedsiębiorstwa przetwórczego zawiera:
  - 1) imię i nazwisko albo nazwę oraz oznaczenie miejsca zamieszkania albo siedziby wnioskodawcy i adres przedsiębiorstwa przetwórczego;
  - 2) opis przedsiębiorstwa przetwórczego ze wskazaniem punktów wwozu zielonki przeznaczonej do produkcji suszu oraz punktów wywozu wyprodukowanego suszu, usytuowania magazynów do przechowywania zielonki, suszu, lokalizacji urządzeń do produkcji suszu;
  - 3) opis urządzeń technicznych do produkcji suszu, w szczególności opis pieców, młynów oraz wag, a także określenie godzinowej wydajności ewaporacyjnej oraz temperatury na wlocie do komory suszenia;
  - 4) wykazy:
    - a) dodatków używanych przed suszeniem albo podczas suszenia zielonki,
    - b) innych produktów używanych do produkcji suszu,
    - c) produktów finalnych;
  - 5) opis sposobu prowadzenia ewidencji produkcji suszu.
3. Do wniosku o zatwierdzenie przedsiębiorstwa przetwórczego dołącza się:
  - 1) dokument potwierdzający tytuł prawny wnioskodawcy do obiektów, w których ma być wykonywana działalność;
  - 2) zaświadczenie komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej, państwowego powiatowego inspektora sanitarnego i wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska stwierdzające, że obiekty spełniają wymagania określone w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, sanitarnych i o ochronie środowiska.
4. Decyzję w sprawie zatwierdzenia przedsiębiorstwa przetwórczego wydaje się do dnia 31 marca 2004 r., po stwierdzeniu, że:
  - 1) przedsiębiorstwo przetwórcze zapewnia wyprodukowanie suszu o jakości określonej w ust. 5;
  - 2) dodatki używane przed suszeniem albo podczas suszenia zielonki oraz inne produkty używane do produkcji suszu nadają się do tej produkcji i otrzymywania produktów finalnych;
  - 3) sposób prowadzenia ewidencji, o której mowa w ust. 2 pkt 5, umożliwi uzyskiwanie dziennego zestawienia ilości zielonki, przeznaczonej do produkcji suszu, wyprodukowanego z niej suszu, środków wiążących i innych dodatków stosowanych do jego produkcji, przy czym oddzielnie powinien być ewidencjonowany susz wyprodukowany przez innych przedsiębiorców wprowadzany na teren przedsiębiorstwa przetwórczego oraz susz własnej

produkcji powtórnie wprowadzany na teren przedsiębiorstwa przetwórczego.

5. Susz powinien spełniać następujące wymagania jakościowe:

1) jego wilgotność nie powinna być większa niż:

- a) 12% - w przypadku suszu w postaci mączki, koncentratów białkowych oraz innych produktów otrzymywanych w wyniku suszenia w suszarniach,
- b) 14% - w przypadku suszu w postaci brykietów, granul, balotów i sieczki;

2) zawartość białka surowego w suchej masie nie powinna być mniejsza niż:

- a) 15% - w przypadku suszu i innych produktów otrzymywanych w wyniku suszenia zielonki w suszarniach,
- b) 45% - w przypadku koncentratów białkowych.

Art. 53.

1. Podmiot skupujący zielonkę do suszenia i śrutowania zamierzający od dnia 1 maja 2004 r. sprzedawać zielonkę podmiotowi prowadzącemu zatwierdzone przedsiębiorstwo przetwórcze składa wniosek o zatwierdzenie do dyrektora oddziału terenowego Agencji, do dnia 31 stycznia 2004 r.
2. Do wniosku dołącza się dokument urzędowy potwierdzający, że wnioskodawca wykonuje działalność gospodarczą w zakresie skupu zielonki.
3. Decyzję w sprawie zatwierdzenia podmiotu skupującego wydaje się do dnia 31 marca 2004 r.

Art. 54.

Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 50 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 41, zachowują moc do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie art. 32 ust. 1 pkt 1 niniejszej ustawy, nie dłużej jednak niż przez okres roku od dnia wejścia w życie tej ustawy.

Art. 55.

Decyzje wydane na podstawie art. 11 ust. 1, art. 47 i art. 48 ustawy, o której mowa w art. 41, tracą moc z dniem 1 stycznia 2004 r.

Art. 56.

1. Ilekroć w przepisach odrębnych jest mowa o grupie producentów owoców i warzyw lub związku grup producentów owoców i warzyw, należy przez to rozumieć odpowiednio organizację producentów owoców i warzyw lub zrzeszenie organizacji producentów owoców i warzyw.
2. Wstępnie uznane lub uznane grupy producentów owoców i warzyw wpisane do rejestru na podstawie ustawy, o której mowa w art. 41, uważa się za wstępnie uznane grupy producentów owoców i warzyw lub organizacje producentów owoców i warzyw, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 i 3 niniejszej ustawy.

Art. 57.

1. Traci moc ustawa z dnia 29 listopada 2000 r. o organizacji rynku owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego (Dz.U. z 2001 r. Nr 3, poz. 19, z 2002 r. Nr 238, poz. 2019 oraz z 2003 r. Nr 223, poz. 2221).
2. Decyzje wydane na podstawie art. 44 ust. 1 ustawy, o której mowa w ust. 1, w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2004 r., zachowują moc.

Art. 58.

Ustawa wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej, z wyjątkiem art. 41 i art. 43-56, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 r.